

De speciebus

Sed nequit his sole vel barbarus associari
Sunt etem̄ vitia nulla ratione redempta
Hoc vitium facinus dicendo dñā dominus.

Prima ps h⁹ capituli in qua Alexander p̄us extirpat vitia scemar⁹
Uliū em̄ nō vitia nisi cognitū dicēs due st; figure proorsus abiiciēde ne
q̄b in v̄su quoquis pacto habēde. vt Barbarismus ⁊ solecism⁹ Sz qz ali⁹
qñ excusant v̄su vel autoritate. ideo de his aliquid dicem⁹. Barbarism⁹
itaq̄ vel dissōnās q̄ apud poetas metaplasim⁹ dr. est p̄tra romani sermo⁹
nis legē aut scripta aut p̄nunciata viciosa dictio Et fit octo modis Ue
additioē detractioē. immutatioē. trāsmutatioē locacismo labdacismo meta
cismo ⁊ hiacu.

¶ De Additione.

Additioē ɔmittif barbarismus modis quinq̄ ut littere syllabe. t̄pis
toni. ⁊ aspirationis. L̄re cū v̄lra rōem l̄ra adiungit ut Reliq̄as danaū
p̄ reliq̄as Syllabe. cū v̄lra rōem syllaba adiungit ut mauors p̄ mars
T̄pis. qui correpta p̄ longa ponit ut Italiā fato pfugus. Toni vt si
quis rhomanos accentu circūflexo p̄ferret cū acuto p̄ferri debeat Aspira
tōis. vt si q̄s coronā cū aspiratōe p̄ferret cū leuiter p̄ferri debeat.

¶ De Detractione.

Detractioē fit etiā barbarismus quīq̄ modis. vt l̄re. syllabe. t̄pis to
ni ⁊ aspiratōis L̄re quū derracta l̄ra structure grā l̄ra longa corripitur
Lucili⁹ pretor ne fias p̄ pretor Uel quū simpli l̄ra dephmis vt Immītachilli p̄ achillis Syllabe quū structure grā p̄ducta syllaba detrahit
vt repostū pro repositū T̄pis quū structure grā p̄ducta syllaba p̄ bres
ui ponit. vt feruere leucatē. p̄ feruere. Toni vt si quis rhomanus acuto
accētu p̄ferret cū circūflexo p̄ferri debeat. Aspiratōis vt si q̄s omo sine
aspiratōe p̄ferret cū debeat aspere p̄nūciari.

¶ De Immutatione

Immutatioē silt barbarism⁹ modis q̄nq̄ ɔmittif. vt l̄re. syllabe. t̄pis
toni. ⁊ aspiratōis. L̄re vt si l̄ram p̄ l̄ra posueri vt olli pro illi. Syllabē sī
syllabā pro syllaba posueri vt quū pro cū. T̄pis sī t̄pis pro t̄pe ponit. vt
terrasq̄ tractusq̄. Toni si accēt⁹ pro accētu ponit. vt dos acutū pro cī
tūflexo Aspiratōis si hamo pro amo. omo pro homo ponit

¶ De Transmutatione.

Trāsmutatioē itidē barbarism⁹ modis q̄nq̄ ɔmittif. vt l̄re. syllabē
t̄pis. toni. ⁊ aspiratōis. L̄re vt euādre pro euāder Syllabe vt displicia
pro disciplina T̄pis. vt si q̄s diceret latin⁹ añpenultima producta ⁊ pe
nultia correpta cū debeat dici ecōtra. Toni vt si q̄s diceret adamātin⁹
trāsmutato acuto añpenultie in penultiām. Aspiratōis vt si q̄s diceret
transmutata aspiratione penultime in vltimam.

¶ De Vocacismo.

Vocacismo ɔmittif barbarismus si i l̄ra supra iustum decorē in dcōib⁹
ostendaſ vt dñi media producta.

Labdacismo ɔmittif barbarism⁹ quū in fine dcōis pronūciat̄ l̄ra m
seq̄ntē dcōe a vocali incipiēt̄ tm̄ scribi. nō aut̄ enūciari debeat y q̄usq̄
tandem abutere.

¶ De Hiacu.

Barbarism⁹

Barbarismi.

¶ Natura cōmētis barbarism⁹ quū plures inter se vocales sine consonās re p̄currūt. ut eoasq⁹ acies. Eoo ponto. Et generalit sit barbarism⁹ q̄cūs q̄ plus vel minus equo sonantia ab eruditis respuunt. Hec tñ vicia cōmuniter p̄ sp̄es metaplasmi excusant.

Si tamen eloquij cōniscēs verba latinis
Barbara. doctores hanc dicant barbaralexim⁹.

¶ Nic⁹ describit scđam sp̄em vicij barbarij q̄ dī barbaralexis. hñs fieri **barbaralexus** cū barbara v̄ba latino eloq̄o miscent. vt siq̄s dicat mastrucā qd̄ sardoū p̄grimo dictio. ē vocabulū fcans vestē ex pellib⁹ aialiū Cicero Quē put pura regalis nō p̄uenit cū sardoū mastruca mutauit Virgili⁹ Arma virū tabuleq⁹ et troie gaza p̄ vndas Baza p̄scū ē vocabulū a nostris thesaur⁹ dictū. Itē magale lingua affrop̄ dī dom⁹ pastoris. Silt marchio v̄su reutus noꝝ nomē est dignitatis ⁊ id generis infinita.

Est solecismus incongruā copula vocum
At si dicatur vir bellica sponsa pudicus

¶ Nic⁹ p̄sequit terciā sp̄em penit⁹ rejiciendā vt solecismū. Un̄ fm Dos natū in suo barbarismo. **Solecism⁹** ē viciū in p̄textu p̄tiūorōis p̄tra res gulā artis grāmatice factū. vt si dicat vir bellica pater mea mater me⁹ inter nobis p̄ inter nos. date veniā scelerator⁹ p̄ scelerat⁹. Itē fm Bellū Schū q̄nto noctiū atticaꝝ Ab asino capitone. eiusdē etatis alijs iparilis tas dī solecism⁹ latino vocabulo. a v̄erūstib⁹ latinis stribiligo dicebaf a v̄sura videlicet ⁊ prauitate tortuose dīois ranc̄s sterobiligo q̄daꝝ. Qd̄ viciū asinius capite in lris q̄s ad Elodiū Thuscū dedit hisce v̄bis definiit. **Solecisin⁹** ē inquit Impar ⁊ inconueniēs cōpositura p̄tiūorōnis. Un̄ ait Juuenalis in Satyra Ercdo puditiā solecismū liceat fecisse marito. Et trāslatiue martialis in epigrāmatib⁹ inquit sepe solecismū. Mētula n̄a facit Et teste laertio non⁹ hoc a solone p̄traxi. Qui cū in cōlicia vrbē a suo noīe soloen p̄deret inter greciā ⁊ barbariā. ⁊ paucos i ea attheniensiū habuerit tractū t̄pis cū patriā vocē corrūperēt. Factū est ve qd̄ sili vitio aliquā vitio peccassent solecizare dicerēt. quo tñ vocabulo teste Bellio q̄ eleganti⁹ loquuti st̄ v̄si nō sucrūt. ita vt de se dicat. Nos ne q̄ solecismū neq̄ barbarismū apud grecoꝝ idoneos adhuc inuenimus. Nā sicut barbaron ita solecon dixerūt. N̄i q̄z antiquores solecū facile solecismū haud scio an vñq̄ dixerint. qd̄ si ita ē inqt neq̄ in greco neq̄ i latino solecismus p̄be dī. Itē Apud poetas barbarismus scēnia dī. q̄ re ei⁹ vicia p̄ sp̄es scēmat⁹ excusant. In soluta orōne solecismus. Itē differt solecismus a barbarismo in hoc q̄ solecismus fiat iter plures distinctiones inter se nō iuste ordinatas. Barbarism⁹ in singul̄dcōib⁹ fieri p̄ q̄re illi errāt q̄ putant solecismū etiā fieri in vna orōne p̄te. Itē Solecismus fit duobi modis. aut p̄ p̄tes orōnis. aut p̄ accidētia p̄tiū orōnis. Per p̄tes orōnis cū alia p̄ alia ponat vt toruūq̄ repente clamat p̄ torue Nomē p̄ aduerbio positū. Scđo qñ ps orōnis ponit nō p̄ sua ipositōe vt apud amicū. i. ad amicū Introsum p̄ intussum foris exco p̄ foras. Itē

De Speciebus

¶ accidentia ptiū orōis tot modis fūt solecismi quot s̄t; accidentia ptiū orōis Pr̄o qn̄ q̄litas p q̄litate. i. ppiū p appellatio ponit Virg. Hausrat hūc oculis ignē crudel' ab alto Dardan' t n̄e secū ferat oia mort̄. i. dardan' p dardani' appellatio Sc̄do qn̄ gen' pro ḡne vt validi scilicet. amare cortices. coll' collaria caret Tercio qn̄ nuer' p nūero Virg. Pars in frusta secāt verub̄ tremētia figūt. Quarto qn̄ positiu' p sup latio Virgi. R̄ndit iuno saturnia sc̄a dea p sanctissima Quito qn̄ cas sus pro casu Virg. vrbē quā statuo v̄ra ē subducite naues. p̄costruendo em̄ v̄bē suo relatio quā v̄bē ponit p v̄rbs Sexto qn̄ mod' p mō Terēti' Ōes inuidere mihi t mordere clanculū. ego aut̄ floccipēdere pro inui debāt mordebat t pēdebat. Septio qn̄ passiuū p actio. vt spoliat eos t corpora nuda relinquūt pro spoliāt Octauo qn̄ tps p tpe Virg. Ōis hu mo fumat neptumia troia p fumauit. Nono qn̄ psona pro psona poitur Virg. danai q̄ paret atridis. i. q̄ paret' Decio qn̄ aduerbiū p aduerbia vt int' eo p introforis exeo pro foras. Undecio qn̄ ppō pro ppōe ponit. v̄l qn̄ subtrahit Virg. Dulta sup pamo rogitās sup hectore multa. i. de pamo item poter' q̄descere mecum fronde sup viridi. i. sub itē Siluis ty rāne feras agitare p agros pro in siluis Duodecia qn̄ p̄iūctio pro p̄iūctio ne poit Vir. Precipitare iubet subiect' q̄ v̄tere flāmis prove Itē nota scdm donatū q̄ p̄ter hos mōs solecismi fūt plurib̄ modis quos potius reprehendit q̄ dicit imitandos.

¶ Barbaris t sole tibi sint penitus fugiēnde

Nicōt q̄ barbaris. i. barbarism' t solecism' sint penit' relinquēde t in v̄su non habende nisi grauitate autoris vt patuit
Impropriū posita vox format acyrologia.

Si dicas requiē timēo vel spero laborem.

Determinato de barbarismo t solecismo v̄ se. Iā ea p̄ spēs pseq̄t. Un norādū q̄ cū barbarismo t solecismo p̄nuerans duodeci vitia sc̄d̄z dona tū vt barbarism' solecism'. acyrologia. cacephatō. pleonasm'. p̄isologia. macrologia. tantologia. eclipsis. tapmosis. cathesinteton t aphibologia q̄b̄ addūt ab alijs acyrologia. enigma t catozelia Et p̄mo de acyrologia Alexāder pseq̄t dicēs vox ip̄opē posita format acyrologiā. p̄oītem ex acyros qd̄ ē ip̄opā t logos locutio vt Virg. li. nono. Turpe qd̄ optāti diū p̄mittere nemo auderet. vbi teste Seruio dici p̄prie non p̄t nemo diū. cū nemo p̄prie sit nullus hō qd̄ tñ displicuit protto vt patuit i p̄ma pte Alexādri Idē libro q̄rto Hūc ego si potui tm̄ sperare dolorē. i. timēre. silt Juuenalīn satyra Crispini Iā q̄rtnā speratib̄ agris. i. timētib̄. Sit etiā nō p̄p̄ris dcōib̄ obscura smia vt accede ad ignē hūc p ad mere tricē. q̄re hec figura fugiēda. nisi autoritate t necitate aliquā p̄mittat. in opē em̄ plenor sentent̄s p̄stanti. si p̄tingit maculā p̄poni. si nō sepi' fiat. hec supferenda. nihil em̄ in genere humano perfectum

Dictio turpe sonans Cacephaton attigit aures.

Detur in exemplū vt tu cū compare ludis

Nic̄ ponit scdm vitū annexū vt est Cacephaton t ē mala locutio vt

Acrologia
abrogata locutio

Cacephaton
prava sonantia

Solecisnus.

Personatia. nā pponit a caku qdest mala et phaton locutio. vt Ramū hūc
aperit ramū q veste latebat. quā figurā tūc esse dixit Serui⁹ sup p̄mū e
neidos. qn̄ ppositōem cū l̄ra n seqtur Virgi. Nūrū cū nauib⁹ equat A
lī p̄o etiā addūt cū seqns dcō duas h̄z syllabas pcedētib⁹ duabi psonā
tib⁹ Licero in eplis O fortunatā natā me psole rhomā Qd sane incōci
ne fieri dephensum ē. qre Juuenal⁹ poeta deridet Liceronē oratore in sa
tyris his v̄bis. Si sic oia dixisset Antoni gladios potuit ptenere Qua
re hec figura nō est imitāda. nec apud poetas nec oratores si grauitatis
causa fiat nisi cū hoc dicendi genere crebre vtamur quare inconsulte Li
cero a Juuenali reprehenditur

Atq̄ superuacua dici debet pleonasmus

Additio vocis. vt sic est ore locuta

Hic ponit tertia spēm q̄ē Pleonasmus. et est additio vbi supnacua Pleonasm⁹
ad plenā scatōem Virgi. Sic ore locuta ē Et li. georgico ⁊ Hacten⁹ ^{supnacua}
ānoꝝ cult⁹ et sidera celi. nō ei nisi ore loqmur Nec alibi q̄ i celo st̄ sidera.

Signat idem verbis diuersis Tantologia

Exultans redeo rursus gaudensq; reuerto.

Hic ponit q̄rtā spēm q̄ē Tantologia. et est eiusdē dcōis v̄tiosa reperti
tio vt egomet feci. vñ ad l̄ram exponi p̄ eloquum Virgi. in p̄mo eneidos ^{creber p̄mo}
Si fata virū fuāt. si vescit aura Ethera. neq; adhuc crudelib⁹ accubat
vmbrib⁹ Idē in 3° Humilemēz videmus italiā Italiā p̄mus p̄clamat
achates Italiā lato socij clamore salutant Nā totū qđ rep̄ifvnū est. sed
ad exprimendū affectum crebro sermone denunciatur

Dicitur vnius verbi defectus eclipsis

Hoc secū precibus ne bonum parere precant

Hic ponit q̄nta spēs q̄ est Eclipsis. et est defect⁹ nccārie dcōis quā de
siderat p̄cisa snia. vt Virg. in p̄o encidos loqns de Junone irata Hec se
cū intellige loqba⁹ Juuentus hec trepidus vates intellige respōdit Idē
Italiā fato profugus pro ad Italiā

Qui per verba rei magne submissio fiat

Tunc tapinosis erit si dicatur mare gurges

Hic ponit sexta spēs q̄ dr Tapinosis. et h̄z fieri qn̄ res magna hūiliē
exponit. dr em latie hūiliatio Virgi. i p̄mo eneidos Apparet rari nātes
in gurgite vasto vbi gurgite pro mari posuit. teste Seruio Idē Includūt
seco lateri penitusq; cauernas Ingētes vterūq; armato milite p̄plet hoc
est q̄ multe legiōes armatoꝝ militū ipse uere vteꝝ et cauernas m̄ta ma
lus simulās p̄ scelest⁹ Quare dicūt oratores q̄ s̄ba reb⁹ de q̄b⁹ loqmur
sint accommodata ne pl⁹ min⁹ ve q̄ dignitas rei postulabit fcare videās.
nā q̄ regē p̄iu agriculturā illustrē appellat nō mediocre v̄tū incurrit.

Et male confusa cathesyneton est vocitanda

Longieries vocū te mouit prelia contra

Discipulos cedit cū virgis tergo magister

Catayntesia. mala pōstū malū fēdū

Catayntetōn

Perissologia
supflua locutio.

Macrologia
clixa locutio

Amphibologia
ambigua locutio

De Speciebus

TNic septia describit spēs ut Cataynteton. Et ē vitiosa dictionū cō posicio. dr em̄ mala pōstū. nā pōnit ex caton qđ ē malū t synthon. i. pōstū Virḡ p̄laq̄ iuuēcū terga fatigamus hasta. Item At ramum bunc aperit ramum qui veste latebat.

Perissologia dicenda superflua vocum

Additio. sine vi rerum que significantur

Qua poterant ibant. sed non qua non potuerūt.

TNic ponit octaua spēs q̄ dr Perissologia. t scribit p̄ duplū s̄ Dic̄is sc̄m s̄ba supflua locutio a perissos. i. supflua t logia locutio. Ut viuac Augustius t nō moriat. q̄ viuere nil a liud ē q̄s nō mori Itē ibāt q̄ poterāt. t q̄ nō poterāt nō ibāt Ultia clausula supflue addit. nō imus em̄ si p̄ locū patentem.

Luni res comprehendit varias sententia longa

Macrologia datur. prologis hoc sepe vidēnius

TNic nona spēs exponit Dic̄es cū lōga s̄nia res nō necessarias cōp̄e hendim̄ dr macrologia Virgili. Postera lux summo spargebat lumine terras Ora dies quū alto se gurgite tollūt Solis equi lucēq̄ elatis narib̄ efflant Lū sic satis dixisse sole o:to Dic̄it em̄ a nostris long⁹ sermo vt Lesar cū exercitu re infecta retro vñ venerat regressus ē Et hoc viciū septi cōmittit in plogis multa em̄ necessaria plogus apphendit

Amphibologia constructio non manifestans

Sensum perfecte. puto te sociū superare

Hoc fit multotiens. quia non determino plene

Affectum mentis defectum p̄pedienti

Siue duplex sensus ex verbis possit haberi

TNic decima determinat spēs. vt amphibologia q̄ ē ambigua orō ab amphī. i. dubiū t logia rō q̄si dubia rō. vt dico lacedemonae athenien ses supasse Sili mō r̄ndit Apollo ad pirrhū dicens Aio te eacida romanos vincere posse Et hoc qñ infinitiu ponit inter obliq̄s teste Priscias no. vterq̄ obliqu⁹ p̄ p̄construi. fit etiā p̄ incertā distinctōem. vt Virgili p̄mo Eneidos Bellū ingens geret italia. vbi q̄s intelligere posset dein genti italia sicut de ingēti bello Idē eodē libro Aurea subnectēs exerte cingula māme Ubi teste Servio. dubiū an ipam aureā vel aurea cingula dicere velit. Fit em̄ p̄ pbū tōe. vt depecaf Latho. Lolumiaf Lices ro Prestolaſ Brut⁹. dedignaf Anthoni⁹. In q̄b̄ nō ostēdit an actōem denotēt v̄l passionē Sili mō fit in equocis. vt si q̄s dicat. canis mordaz ē nō intelligif an de celesti sidere vel pisce marino vel latrabili aiali loq̄l tū eoꝝ q̄s mordere dicat. **T**Itē hec figura t cetere p̄cedētes vitāde. q̄s re vt amphibologiā ab hīciā certitudinē ex metro sumūt poete Virgi. i bu colicis Dollia luteola pingit vaccinia calta. vbi nō possim⁹ mollia ad calta referre nec vaccinia ad luteola. q̄r̄ luteola sext⁹ casus ē. q̄re p̄ducit vaccinia p̄o corripit a. Idē in nono Cristaq̄ terigit galea aurea rubra.

Metaplasmi. i. fge dictionis

vbi duo ableti sunt et dno nti q̄s metrica rōne discernim⁹. nā rubra et cr̄s
stalōgas h̄nt vltimas. q̄ ableti sunt casus

Confundit casus numeros genus Alleothece

Alleothece
¶ Nic p̄dictis sp̄eb̄ numerat alleotheçā q̄ē figura ḡnalis Et h̄z fieri
q̄n acc̄ns p̄ acc̄ntē et casus p̄ casu ponit. vt iesuz quē q̄ritis surrexit Es
rent⁹ Populo ut placeret q̄s fecisset fabulas Quid⁹ Tineo ne q̄s le
gerat herbas Pernūeros. ut armato milite cōplēt. sepi⁹ c̄m cā metrinu
mer⁹ singular⁹ p̄ nūero pl̄i ponit Per ḡna Dom⁹ israhel sperauit i dño
adiutor eoz et p̄tector eoz ē. Glir. p̄neste sub ip̄a.

Alleothece

p̄mutata pos̄.

Ddendo sepe fiet metaplasmius. et eius

Prothesis est species. et penthesis ac paragoge

Subtrahit interdū. species tunc eius habende

Aphesis vel sincopa sunt. vel apocopa finis.

¶ Descriptis vicīs vitādis. iam p̄sequit̄ figuras excusantes aliquo
modo dicta vicia Et p̄modo figur̄ dōcis barbarismū excusantib⁹. Scđo
de figuris locutōis solecismū excusantib⁹ Figure ergo excusantes sp̄es
barbarismi s̄t sp̄es metaplasmi vñ metaplasmi vñ Scruiū. ē trāslatio
qdā recti solitiq̄ sermonis in alterā sp̄em metri ornat⁹ vel nccitatis cā
Luius sunt sp̄es decem et q̄tuor. vt sunt. pr̄thesis. apherisis. epēthesis
paragoge. sincope. apocope. hectasis. sistole. dieresis. episynalimphe. ecclis
sis. sinalimphe. anthitesis et metathesis. q̄z descriptōes patebūt in se
quētib⁹ q̄b⁹ addunq̄. paralepsis. paralāge. hyphis. diabole peripleroma
syneresis et crassis.

Aphesis tollit capiti. quod prothesis addit

Sincopa de medio tollit quod epenthesis auget.

Hoc fini (quod tollit apocopa) dat paragoge

¶ Nic definit sex p̄mas sp̄es metaplasmi. syllaba emaddit̄ vel in p̄ncis
piomedio vel fine. et sunt pr̄thesis. epēthesis et paragoge. Vel aufert. et
sunt. apherisis. syncopa et apocopa Aphesis itaq̄ dicit̄ absconditio ab
aphairo vbo qdē abscondit⁹. Enī figura t̄r q̄ a p̄ncipio dōcis l̄ram vel syl
labā aufert Glrg. Done metu cytharea. i. depone Lēno. p̄ x̄tēno Lape
p̄ decipe Glrgi. p̄mo georgicor. Necq̄ insidijs noctis capiere serene Fit
ergo quotiens simplex pro cōposito ponit. Prothesis p̄t dici a nostr⁹ ap
positio vel additamentū. q̄z t̄r a pros qdē ad t̄ thesis positio q̄si appositi
o. q̄z in p̄ncipio alicui⁹ dōcis addit̄ l̄ra vel syllaba. vt cū dicim⁹ gnas
rū pro natū. astas p̄ stans. Glr. h. Encidos Ardu⁹ armatos medys in
menib⁹ astans Fundit equ⁹ victorq̄ symō Itē rettulit pro retulit Sin Syncopa
copa ē figura qn̄ l̄ra vel syllaba in medio dictōis vel consonātie vel metri
cā abscondit̄ vt forsitan pro forsitan. cōpost⁹ pro cōpositus Glr. in p̄ Enci
dos Lōpost⁹ pace q̄escit Idē. Pocula porgite. Dextris. pro portigite Ho
rati⁹. Ac ille q̄ me cōmorit meli⁹ nō tangere claudit. pro cōmoucrit Et
dī a syn qdē con et capo. i. incido q̄si p̄scissio. Epenthesis ē appositiō qdā

Aphesis
absconditio.

Prothesis
propositio

Sincopa
confinis.

Epenthesis
int̄positio

De Species

ad mediā dictōem līre vel syllabe. vt reliqas pro reliqas. religiosus pro religiosus. Virgi. Maneat in religionē nepotes Hāc figurā alijs parēs thesim vocāt. q̄ dīr a nostris interpositio Ex epi ⁊ q̄ dicunt inter ⁊ thesis positio Apocopa ē ablatio līre vel syllabe de fine dictōis ab epo q̄ in cōpositōe dīr ab vel re ⁊ capio scindo. Virgi. georgicoꝝ p̄ libra die somniq̄ pares vbi fecerat horas. dicit die p̄ dici Idē p̄ Eneidos. Troas reliqas Danaū atq; imitis achilli p̄ achillis Quid? Assuit ⁊ certis t̄ga vincit? himē. pro hymene? Sūl sat pro satis ⁊ id ḡnis infinita apō poetas cōperies Paragoge exponit deductio Et ē qdā appositio ad finē dictōis līre vel syllabe. vt dicier pro dici Prudēti? Ardētiq; iubet vestis rier ostro. pro vestiti Quia dictōes in i naturalē producunt. s̄ in cōpositione corripiunt. q̄ re poete infinitiuopassiuo cā meti addūt hāc syllabā et. vt legier pro legi.

**Si longam breuies. debet tibi fistola dici.
Ectasis esse solet. si produces breuiandam**

Nic describit systolā ⁊ ectasim q̄ sibi inuicē etiā strarie. Quia systole figura ē cū lōga syllaba p̄tra ei? naturā corripit Vir. in p̄ Enei. Lō nubio uīgā stabili. p̄nīāq; dicabo. vbi nu breuē posuit q̄ naturalē lōga est. nā alio in loco lōgā posuit. vt in iij. Enei. Hectoris andromache pyrrim ḡnubia seruas Idē Lūiq; loci leges dedim⁹ ḡnubia n̄rā repulit Idem Houi adūq; poetā ḡnubia supplex Idē. Un⁹ ob noxā ⁊ furias aiacis oīci. vbi i in vni⁹ corripit. cū tñ teste Seruio in his sc̄z vni⁹ illi⁹ ipsi⁹ t̄cē media syllaba naturalē pducaſ Idē ḡbstupui steterūtq; come vox fauici h̄s. Idē p̄ Geor. Discuerūtq; herbas ⁊ nō innoxia v̄ba Idē in Damone Uno eodēq; ignis sic n̄rō daphnis amore. Et dīr a n̄ris correptione. Ectasis ē. q̄n̄ breuis syllaba in lōgā pducaſ. q̄r a nobis dīr pductio ab ectiuo. i. produco. Vir. Italia fato profug⁹. Italia em̄ naturalē p̄ma breuis ē Itē Exercet diana choros Itē teste Seruio sup. iij. Geor. fecit ectasis Virgi. in hoc ſ̄bo reiūcio. cū ait Rejice maculis infuscet vellera pullis Idē. x. Enei. Atq; oculos rutuloꝝ reiūcit armis. nā cū renaturalē breuis sit utrobīq; a v̄gilio producīt. niſi dicam⁹ re ibi produci r̄oe positionis. Jam̄ geminatū h̄z vim duplicis ḡsonātis Sz̄ hec poti⁹ p̄suasio ē q̄s r̄o. nā vt patuit in tercia pte de līra i. pro simplice ḡsonante i ponit in ſ̄bo reiūcio teste Prisciano.

**His binas species habet ectasis. hasq; vocamus
Eſuras. faciet pentimemērī tibi ternū.
Syllaba prima pedis ibi produces breuiandam**

Posita ectasiā ponit ei⁹ spēs. ⁊ sunt q̄ttuor q̄s cesuras appellam⁹. vñ Eſura (q̄ in hexametro ⁊ p̄tametro) ē decora māſio ſueterminatio vocis in p̄ncipio pedis q̄ coma grece dīr. alijs a n̄ris ſectōem vocāt. Itē cesura aut ē simplex aut cōposita aut p̄nīcta Simplex cū vna tñ in ſ̄bu inueniſ incisio. Vir. Pandif interea dom⁹ oīpotētis olympi Lōposita. cū due. Virg;. Infandū regina iubet renouare dolorē. Lōuitta cū tres.

Apotropa
ampūta.

Paragoge
adductio

Systole
correptio

Ecclesia
p̄ductio

Celura
incisio

Octaplasmi. + figure dictum

Virg. Talib iolleis cuncti sil'ore fremebat. Itē cesure q̄tuor sunt spēs.
qz p̄ e pentimemeris siue semiñaria. vbi p̄ duos pedes p̄mos superās
syllaba inuenit q̄ parte orōis terminat. Vefit in p̄ncipio terci p̄dis. qn̄
brevis syllaba p̄ducit. q̄re erit hec syllaba p̄ma de pede et ultima de dis-
triōe. Quid? Dicit hic mestra de tot mōfratrib⁹ vni. Et dī a p̄thi qd̄
e qn̄z et memo:is. i. diuisio. qz post q̄ntam syllabā pede diuidim⁹ morā
quandā. p̄nūciādo faciētes cū orōis ps illa expleat. Un̄ hec p̄thimeme-
ris e media ps carminis p̄thamerri. q̄re metrū elegiacū dī p̄thimeme-
ris heroica fm̄ P̄sicianū. qz pedes hui⁹ dimidij psus apti metro heroi-
co. vt sunt dactylus et spondeus

P̄thimemēris
semiñaria.

Semi vel ante preit produceturq; secundi

Dūma pedis. vt in hoc poteris p̄prendere psu

Nic ponit scđam spēm cesure q̄ semip̄thimemeris vlañp̄thimeme semip̄thimemeris
ris dī. Et e qn̄ p̄ma syllaba scđi pedis naturalē brevis p̄ducit. vt p̄z in
psu text⁹. in q̄ pedis ultima naturalē brevis p̄ducit. Quare dī Scru?
Finales syllabe natura breues i p̄ncipio pedis produci p̄nt Lucan⁹. Dū
sanguis inerat dū vis materna p̄git

Quarti prima pedis. heptimemerini tibi format

Producendo b̄cueni. versus hoc denotat iste.

Nic terciā cesure spēm describit q̄ e heptimemeris qn̄ p̄ma syllaba
q̄rti pedis naturalē brevis producit. vt p̄z in metro text⁹ vbi psus ultia
brevis. ultimā p̄ducit p̄ hāc figurā. Et dī q̄si diuisio supra septimā syllabā.
v̄l post tres pedes superās syllā inuenit. vt si dicat Italiā fato pfug⁹

heptimemeris

Post heptimemerini dat quinti syllaba prima

Eurtani producens. sicut versus habet iste.

Nic q̄rtā spēm cesure declarat dices Postheptimemeris p̄ma syllā Postheptimemeris
q̄nti pedis dat postheptimemerim producēdo syllām naturalē breue. ve
in metro text⁹ hoc vocabulū psus posteriorē producit p̄ hāc figurā. Itē
Q̄z pax lōga remiserat arma bona repabant. Et dī alio noie hec cesura.
Tetropida siue Bucolica. qz in bucolicis carminib⁹ sepe inuenit

Altera cesure species si subiiciatur

Vel vocali vox. cuius littera prima

Vocalis vel ni. nec in his collisio fiet

O utinam populum. hunc saluet gratia christi

Hic pdict⁹ q̄tuor spēb⁹ ectasis siue cesure subiūgit aliā spēz q̄ sepi⁹ vo-
calis seq̄f vocalē v̄l l̄raz m. et tñ nulla fit collisio hoc ē neq̄ m̄ l̄ra eclipsi
neq̄ 'vocal' synaliphā collidit. et h̄ more grecor̄ apud q̄s vocalis seq̄t vo-
calē aut l̄ram m̄ vt patuit clare in t̄cia p̄te de sc̄sione Enni⁹. Insignita
fere tñ milia militū octo Virg⁹. Et longū formose vale vale inqt iolla-

Ectasis siue cesura sitr

Syllaba diuiditur. et dieris vocatur

Aulai in medio libabant pocula bacchi

c iii

De speciebus

Dieresis
disiunctio.

Nic nonā describit spēm metaplasmi. dicens dieresis ē figura qñ vna syllaba in duas diuidit. Et dī a nīs diuisio. Quidi? libro meta. pmo. Tercia p^o illā successit aenia ples vbi z a t e dipthongus diuidit Hos rati? Diuesq; deducunt iouē nūc mare nūc silue vbi silue teste Prisciano Trisyllabū est in scansione Virg., sīl Eneidos ſcīo Aulai i medio liba bāt poculabacchi. vbi a t i dipthongus greca diuiditur ut patuit in ter cia pte de dipthongis grecis

Si iūgas plures. dic syneresim tibi factam

Hec eadem spēs dicatur episynalepha

Fixerat cripedem ceruani vir t eneus esto

Nic decia spēs describit q^o Syneresis ē figura q̄ plura p vnu iūgūk nā p̄poit a syn t aresis diuisio q̄li diuisorū p̄iūctio qd̄ tā i grec̄ q̄ i latīs dcōib⁹ facere p̄uerūt poete. in grec̄ vt panthus p pāthous Alcin⁹ p al cinous. demophō p demophoō. laocon p lacoon. in latīs verū maxie in ḡtis ſcōe declinatōis faciūt q̄ cū ſepe in duo iūtūtē a poeſi nīs in vnu iūgūnt. vt Virg., in Tyro Hec ſpes libertatē erat nec cura peculi pro peculiū Idē in eodē Paupis t tiguri p tiguriū Idē in iūtūtē georgicoz. Flo rentē ſtudijz t ignobil̄ oti p otiū Idē in p̄o eneidos. Hic tñ ille vrbē para ui pro patauij Juuenal̄ in satyra. oib⁹ in fr̄is Antoni gladios potuit p̄tē nere p atony. sīl dī bige pro bīnge q̄drige p q̄druge. sīl bini p biuni de derit in scāsiōe p decret t ſilia infinita. Itē hec figura alio noie dī Ep̄ synalepha. i. p̄glutinatio duaꝝ syllabꝝ i vnu qd̄ in dipthōgo t syneresi ſepissime tñ contingit contraria dierisi. ut aeripedē cernā pro aeripedem.

Echliptis necat m. perimit synalepha vocalem

Tu populu alme deus ſaluasti a morte redemptor

Echliptis ſuie El.
Lipſis. Elyso. repfſio

Nic duas alias spēs metaplasmi describit. dicens Echliptis ē qñ ſe quētē vocali syllaba pcedēt̄ dcōis i m exp̄mī ſiue aufer̄ Virg. Dul tu ille t in fr̄is iactat̄ t altrobi v cū m aufer̄ Idē Sepe malū hoc nobis ſi mēs nō leua fuisset. t mille alijs i loci. Et eadē figura alio noie dī ellipsis t dī q̄li exp̄ſſio Synalepha ē cū vocali aliq̄ i fine dcōis p ſhſeqn tē vocalē abūciſt̄ in metro. ut ſp ego auditor tñ Idē Sp̄m greḡ ab ſili ce in nuda qñixa reliqt. t in mille alijs locis. Et dī a syn. i. con. t alepha id ē p̄fſſio q̄li cōp̄fſio. Itē dīt̄ echliptis t synalepha. Echliptis em̄ fit qñ vocal ſequiſt̄ in Synalepha qñ vocal ſequēs vocalē rep̄mī. Ut riſeq; exēplū ē in h̄ ſolu. L̄ta multū ille t in terris iactat̄ t alto. Itē ūtis he due figure habeat fieri in fine dictōis vni t initio alteri. tñ etiā qñq; in medio p syneresim. q̄re a q̄busdā hec figura dī syneresis Virgi. Or̄ phei caliopei līuo formosus apollo. Quidi?. Notus amor phedre nota ē inuria theſei. vbi e in orphei t theſei ſcandēdo excludit̄. Itē fuit he figure etiā q̄tē ſylſus terminat̄ in vocalē vei lrām m. ſequēs vō ſylſus incipit a vocali Vir. Ecce ſurēs animis aderat. Tyrintius cēm̄q;. Acceſſum lustrās. Et hm̄oi ſylſus dicunt hypmetri. ut clare patuit in tercia parte de ſcansione.

Synalepha
cōp̄fſio.

Metaplasmi. & figure secundum

Viles sunt iste per cunctis & renuende

¶ Nic ponit vnu notabile de duab figuris iā dictis. & inter oēs spēs Ethlips & Snaelepha metaplasmi he dicte due figure sunt vilissime & renuende propter hiatū vis potius renuende. tandem & lubricā collisionē vocaliū quare raro fiunt in metris heroicis. licet sepe in bucolicis & georgicis causa necessitatis.

Synechis istarum solet utrāq sepe vocari.

¶ Nic dicit & utrāq istaꝝ figuraꝝ sepe noīas synthesis. vñ synthesis & Synthesis
composition nostris dici p̄ fusio. a syn qdē con & thesis fusio. Et sc̄ donato teste. hy pbatū vndiqꝝ fusio. vt id Virgilij i pmo Eneidos Tris noth⁹ abreptas in sara latētia torquet Sara vocat itali medijs in fluctib⁹ aras. Quia in his p̄sib⁹ fusio ē & synthesis. Ex ordo ē Tris sup naues ab reptas noth⁹ torquet in sara. qsi sara in medijs fluctib⁹ latētia itali vocant' aras. Idē in sc̄do Eneidos. Iuuenes fortissima frustra pectora si vobis audentē extrema cupido. Erra sequi q sit rebi fortuna videtis. Excessere adihtis oēs arist⁹ relict⁹. Dij qb⁹ iperiu. hoc steterat succurrunt⁹ vrbi incense. ¶ Ordo ē. Iuuenes fortissima pectora frustra succurrunt⁹ vrbi incēse: qr excessere dij adihtis. vñ si vobis cupido certa ē seq me audē tem extrema & reliqua. Et hec etiā ē spēs tropi hyppot. vt patebit.

Non soluni voces. sed tempa sepe vidēnus.

Elidi metris velut hic vale inquit iolla.

¶ Nic subiūgit p̄dictis figuris altā figurā q̄ de boetis. & h̄z fieri qñ syllaba pcedentis dictois nō auferit sequēte vocali s̄z natura vel dipthōgo longa corripit imitatōe grecor⁹. Virgi in bucolicis. Et longū formole vale vale inquit iolla. Ubi inquit i sequeſel natura longā q̄ tñ ſtutis i corripit. Itē insule ionio in magno. Idē clamaret vt litt⁹ hyla hyla oē sonaret vbi insule & hyla corripiunt vocales natura longas p̄t vocalē ſequētem & hec clare etiam patuerūt in tercia parte de scansione.

Dicitur anthitħis si littera ponitur una.

Donere cū debes aliam sic dicinuſ olli.

¶ Nic describit decimāterciā spēm metaplasmi dices. Anthithesis ē lfe p̄ alia positio. vt olli subridēs. Idē olli r̄ndit sit rex hominūq̄ deūq̄. Et ponit em ab antri qdē p̄t thesis positio qsi p̄ alio positio. Et ē duplex ut accidētis p̄ accēte q̄ dr̄ aleotheca. vt patuit de speciebus barbarismi. Aliā ē lfe p̄ lra positio. & hec ē spēs metaplasmi. qr̄ metaplasmi ē trāſformaſio lfe vel syllabe in aliā. vt p̄us. Terēti⁹. dij bñ vortat p̄ ſtāt. Lomici faciundū p̄ faciendū ornatus causa more antiquor⁹ fecerunt gerundū. In undū p̄ endū. vt audiundū paudiendū.

Antithesis
con positiō

Metathesis
trāſpositio

Si dicas teucre cum debes dicere teucer.

¶ Nic decimāq̄rtā & vltimā metaplasmi describit spēm dices. Metathesis ē trāſlatione ltrāꝝ in alienū locū. nulla tñ dictionū ablata. vt euandre p̄ euāder. tymbre p̄ tymber Virgi. in. x. At tibi tymbre caput euādrius.

De speciebus

abstulit ensis Ibi tymbre p rymber teste Serulo dixit. Et dicit a nris ad
ibū trāpositio a metha qdē trās et thesis positio qsi trāpositio Quidi?
Agnoscēs i me frat meliagre sororē p meliager Itē oēs spēs metaplass
mi his p̄tinēt p̄sib⁹ Piothesis apponit caput. apherissem̄ rescindit Syn
copa de medio tollit. qdē ep̄thesis auger Aufert apocopa finē. quē dar pa
ragoge Quā natura iubet p̄duci sistole curvat Ectasis econtra p̄ducit
corripiēda Syncresim facies duo si iūgunt in ynū Dierisim reddit sylla
ba facta duo Eclipsis necat m. s̄ vocalem synalimpha. Dethathesis
eucre iubet. antithesis canit olli.

A te vitari debent species nietaplasmi

Sed pentimemeri solūmodo nos decet vti

Syncopa cū fiet veterū vestigia seruus

Nic finaliter ponit doctrinā de usu spēp̄ metaplasmi. dicēs qdē spēs
metaplasmi sint vitāde a poet⁹ nisi nccitas metri te cogat. nccitas em̄ et
autoritas vigorē legis sepi⁹ infringit. tñ pentimemeri vti possimus grā
terch pedis. dicūt em̄ iābū poni in t̄cio pede qdē tñ raro iuenies apud poe
tas pbatos. vt paruit in t̄cia pte de metro hexametro S̄z syncopa figu
ra vti lic⁹ cā breuitat⁹. breuitas em̄ dcōm leporē generat. ¶ Itē p̄ spēs
iā dictas addūf ab alijs hyphon. diastile. peripleroma et crasis Hiphō
est quū vna dcō alteri iūgif sub uno et eodē accētu vt qn̄quidē. simulac
postq̄ Et dicit a nris qsi sub uno ab qdē sub et cū aspiratōc qdē
vni Diastole ē quū vna dcōv̄lnia ab alia disiūgif vel cū breuis syllas
ba p̄ducit Vir. i. eneidos Et p̄sa puluis iscribit hasta Idē libro. h. Lu
crus vbiq̄ pauor et plurima mort⁹ imago et dicit a nris disiūctio v̄l dilatio
¶ Peripleroma est figura quū aliq̄ pticula in metro vel etiā in eleganti
prosa nō p̄p̄ sensum mō. qdē absq̄ alia integer maneret. s̄z p̄p̄ metrū v̄l or
natū addīf Virg. i. eneidos Multū ille et tris iactat⁹ et alto. vbi em̄ ille
abundat in sensu. sine quo tñ versus ineptus. Silt multa quoq̄ et bella
passus vbi duas iūctiōes naturālēs sepantes posuit vnā. s. metri nccita
et supplēs qdē frequēter fieri s̄ueuit Et dicit a nris supplementum id em̄
πληρωμα designat ¶ Crasis est quū due vocales in eadē dcōe po
site in vnā ab illis alienā v̄tūnū vt ola pro aula. plodo pro plaudo clodo
pro clando fm̄ Priscianū Et dicit a nris tēperamentū Et hec de metaplas
mi spēb⁹ sufficiat Nūc ad figurās locutōis seu ad spēs schematis nō mi
tus deueniem⁹. ¶ Spēs schematis

At spēs tibi schema prolepsim zeumia sylepsim

Est et hypozeufis anadiplosis epanalepsis

Est et epizeufis et anaphora paranomieon

Et schesionomoton addis. et homotolcutor

Et paranomiasia polysinteton addis et hymnos

Zungis homopteron his pariterq̄ polyptoron addis

Ultima dialyton vel asyntheon est vocitāda.

¶ Tercia ps̄ hui⁹ capitli in q̄ describit figurās locutōis sive spēs sche

Des spēs metaplas
mi. Nota
Memorialia

Addūtur
hīphon

Diastole
disiūctio

Peripleroma
supplēctum

Ectasis
mixtib⁹

Structio
Schematis. & figure dictiorum loquitorum

matis excusantes vicia solecismi. vñ Alexáder & Donat⁹ ponunt decē &
septē spēs schemat^s lexeos. Alij vo. xxvi. q̄patebūt singule suo ordine.
Itē qd schema patuit i prohemio hui⁹ capitli. Et q̄ he figure cū spēb^s
tropi ornat⁹ dicūt orōnū q̄ de re colores rhetoricos suis spēb^s pro posse
supaddā. vt clari⁹ p̄boꝝ ornat⁹ & snias discernam⁹. Orō em vestif & or
nat his figur^s teste venerabili Beda Quare greci glorian^s se figuraꝝ &
schemat^s & tropi innētores extitisse. En ut dē idē venerabil^s Beda. sc̄a
scriptura ceter^s oib^s nō solū autoritate (q̄ diuina est) vel utilitate (ducit
em ad vitā) s^b & antiquitate & ipa p̄minet positōe dicēdi.

Drosunt que sunt suprenia locanda prolepsis
Eemo ducentos. hinc natos. hincq^s nepotes.

Hic ponit p̄mā schemat^s lexeos spēm dicēs. Prolepsis p̄sumit ea q̄ sunt vltie ordināda. nā dī a nr̄is p̄acceptio a pro qdē an & lyphis accep
tio. Et ē figura teste Servio sup q̄rto georgicoꝝ ex psona poete q̄ tūc q̄q^s
fit cū aliquid p̄accipit ad q̄litatē q̄subsequet. vt Virgi. Cū dixisset p̄ans
cheā tellurē fleuisse Euridicē vxore orphei. Dixit pánchezia thesi māior
tia tell⁹. quā scz longa postea c̄s fuit orpheus ille tenuit. Quare dī Do
nat⁹ in suo barbarissimo Prolepsis ē p̄sumptio reꝝ ordine secutaz Vir
gili⁹. Interea reges ingenti mole latinos Debuit em sic dicere Interea
reges ingēti mole. Et statim addere qd sequit procedūt castris. tandem
dixisset latinos &c. Sed facta est pro ornamēto p̄sumptio rei. Et q̄ sequit
debucere reges interpositi sunt in septē versib^s Virgilij. Et postea additū
ē procedūt castris. Itaq^s venerabilis Beda dī. Prolepsis est p̄occupa
tio siue p̄sumptio qñ ea q̄ seq̄ debent anteponunt. vt in psalmo Funda
menta ei⁹ in montib^s sc̄is diligat dñs portas syon. Anteposuit ei⁹ & pos
stea dñs. Et alibi. diuiserunt sibi vestimenta mea & sup uestez miserunt
sortē. Et Ezechielis nihil anteponēs ita incipit. Et factū est in tricesi
mo anno sermonē piunctōis posuit p̄ponens. Itē sciendū: duplex est
prolepsis. vt p̄structōis & loquitōis. De prolepsi p̄structōis dictū est in
sc̄a pte de regimēnti. Quare hic solū fit mensio de prolepsi locutōis.

Zeuma sit in verbo si plurima clauseris uno.

Hinuus christi tibi. tibi laus. tibi gloria detur

Hic definit sc̄dam spēm dicens. Feugma est. si uno verbo vel parte
orōnis plurima deluseris. vt Gloria laus honor virtus sit christo. Qua
re dī Donatus. Feugma est vnius verbi piunctio diuersis clausulis ap
te coniuncta. Virgilius Tronigena interpres diuum qui numina p̄hes
bi. Qui tripodas clarū laurum qui sidera sentis. Item dicit venerabis
lis Beda. Feugma dicitur figura quando multa precedentia aut uno
verbo aut vna sententia cōiunguntur vel cōcluduntur. verbo vt ait apa
stolus. om̄is amaritudo & ira & indignatio & clamor & blasphemia col
latur a vobis. Sententia quoq^s vt psalmista. Qui ingreditur sine ma
culā & qui operatur iusticiam & qui loquitur veritatem in corde suo &c.
Concludendo dicit Qui facit hec non cōmquebitur in eternum.

De speciebus

Iste duplex est zeugma. ut constructois de q̄ in regimēnti Et locutōis de q̄ p̄n̄ text⁹ Et verūq; est triplex. ut prozeugma. et q̄ nū vñū ſbū p̄ponit ad multas ſniās. ut vicit pudo: e libido. timorē audacia. rōem amētia Virgi. Sūt nobis mitia poma. castanee molles et pressi copia lactis. **D**ezeugma q̄ nū ſbū ponit in medio ad diuersas ſniās Virg. Tronis gena interpres diuū q̄ numina phebi Qui tripodas clarū lauros q̄ ſide ra ſentis Et volucrū linguas et p̄patis oīa penne. **N**isterzeugma. q̄ nū ſbū ponit in fine p̄cedētes multes nie Terenti⁹ Hoc tpe obſequum am̄cos. veritas odiū parit Dūnitie iuidiā virt⁹ ḡliam parat **Z**eugma ab oratorib⁹ dū adiūctio Et ē quū dictio vna multos casus gubernās aue illis p̄ferit aut poſponit Ex⁹ p̄mi. vidi petrū et ioannē Ex⁹ ſedi. petrū et ioannē dilexi.

Clausas diſſimiles ligat vna voce ſylepſis

In te christe ſalus in te ſunt premia noſtra.

IHic definit terciā ſpēm dicēs. **S**ylepſis ligat et ſglutinat vna voce diſſimiles clauſulas. ut In te xp̄e ſal⁹ in te ſunt pm̄ia noſtra Quare dē do nat⁹ **S**ylepſis est diſſiliū clauſulaꝝ p̄ vñū ſbū ſglutinata pceptio Virg. **H**ic illi⁹ arma. h̄ cirr⁹ fuit. h̄ regnū dea ḡt̄lib⁹ eē Idē Jā pater! Enēas et iā troiana iuuēt⁹ **L**ouemūt Ḡenerabil̄t̄ Beda eā ſic definit **S**y lepſis ē. cū diſcrepātes casus in vñā ſcatōez ſgregam⁹. ut Attēdite pl̄i me⁹ legē meā inclinate aurē vrām in ſbā oris mei Ite ad faciendā viu dictā in natōib⁹ et increpatōes in popul̄. Et dū a ſyn qđ ē con et lyphis. i. accep̄tio .1. pceptio Eſtitac̄ ſylepſis nihil aliō q̄ pceptio Est et duplex ut ſtructōis q̄ē ſpēs alleothece q̄ ſit q̄ctuor modis. ut p̄ ḡna. caſus. pſo nas et nūeros de q̄ p̄n̄ Alia ē figura locutois Et hec ē ornat⁹ qđā grāmatici ſmonis de q̄ p̄n̄ text⁹ Quare a rhetoriciſ dū ſiūctio. h̄ ē q̄n̄ due orōes ſiungun̄ p̄ vñū ſbū. ut ioannē et petrū video. Ite hec figura ſit multis modis. ut p̄z in textu ſequēti

Cū collectiuo iunctum plurale ſylepſini

Assignant aliq; plebs iſta parant equitare

Sed magis eſt ppria conſtructio plebs parat ire

Eſt ſylepſis vbi p̄o multis ponitur viuis

At cū dicis adest rex multo milite cinctus

Nic ponit ſpē ſiue modos ſylepſis. Dicit em̄ Donat⁹. h̄ etiā ſcema ita late p̄z ut fieri ſolet nō ſolū p̄ preforōis. h̄ etiā p̄ accūtia p̄tſiōrōis. **F**it utac̄ p̄o q̄n̄ noi collectio aut diſtributio adiūgiſ ſbū p̄le Virg. Pars in fruſta ſecat verubi tremētia figūt. Ite Pars gladios ſtrigūt. Terē. uterq; exēpla in te cadet Et q̄t hec lotutio ē pulcra ap̄o poetas p̄uilegio nois collectiui et diſtributiui. nō ſo ap̄o oratores. q̄re dū in textu **S**z ma gis ē ppria et c. **S**co fit ſylepſis. q̄n̄ nūer⁹ ſingular⁹ ponit p̄ pl̄i et ediuero Virg. ii. Eneidos Virg. armato milite cōplent. i. milite dixit p̄ militib⁹ Idem in. viii. Glos calliope p̄cor aspirate canēti. nā rectū fuifset vos o muse et tu calliope **T**ercio fit ſylepſis extra textū ſm̄ venerabile Bedā q̄n̄ vñ⁹ ſenſus ponit p̄ mult; et ediuero. ut in Exodi Disit i eos muſcā

Sylepſis comphensio

Modi ſylepſis

Schematis. i. figure locutionis. sive constructionis

caninā et comedit eos rana et dispergit eos. quod non vna musca et ranā ad exterminādos egyptios sed innueras misit. Itē p uno multi astiterūt res ges terre et p̄ncipes puerūt in vnu aduersus xp̄m ei⁹ et c. Reges em̄ p herode et p̄ncipes pro pilato apli intellexerūt in actib⁹ aploꝝ. Itē in euā gelio. latrones q̄ crucifixi erāt cū eo improperebat ei. Ubi pro uno vice q̄ inducitur blasphemasse.

*Reddit hibozensis persone plurima verba

Qui nos mūdet. nos ornet gratia christi

Hec describit q̄rtā sp̄em schemat⁹ dices Hypozeusis reddit et adiūt
git vni psone plurima ſyba. ut Nos mūdet nos ornet grā xp̄i Quare dī
Donat⁹. Hypozeusis ē figura zeugmati p̄traria. ubi diuersa ſyba singul⁹
clausulis subiungunt. vt Regē adit et regi memorat nomēq̄ genusq̄ Lui
alludit venerabil⁹ Beda. ait em̄ Hypozeusis ē figura vbi singula ſyba v̄l
ſnīc singul⁹ q̄busq̄ clausulis subiungunt. ſyba. vt in psalmo. Virtutē ter
ribiliū tuor dicāt et magnitudinē tuā narrabūt memoria abūdātie sua
uitatis sue eructabūt et iusticia tua exultabūt Et apls ad Corintheos
Siue p̄phēcie euacuabunt siue ſciā deſtruet ſiue lingue ceſſabūt Ex⁹ de
ſnīc Si exurgat aduersuz me plū in hoc ego ſperabo Si dūſtant aduer
ſum me caſtra nō timebit cor meū Itē Donat⁹ et Beda ſunt p̄trarij po
ſitioni Alexādri. qz Alexāder hypoteuſim eē voluit qñ plurima ſyba vni
addunt ſuppoſito. vt nos mūdet nos ornet grā xp̄i. Alij ſo qñ diuersis
clausulis ſiue ſentētijs addit⁹ aliō ſybū Et dī ab hypo qđ ē ſub et zeuſis
piūctio Itē vocaſt hec figura ornat⁹ apō oratores Lōduplicatio q̄ ē qui
ſybū vnu v̄l p̄la amplificādi boni malī ve cā reperant⁹ h pacto Qui ſt⁹ q̄ fe
dera ſepe ruperūt. Cartaginēſes. q ſt⁹ q̄ crudele bellū gellere. Cartba.

Fiet anadiploſis verbi geminatio. quando

Principium clause fit idem cum fine prioris

Hec describit q̄ntā sp̄em schemat⁹ dices Anadiploſis ē vni⁹ et ciudē
ſybī cognitatio cū ab ea ordo q̄ ſenſus ſupior terminat. inferior incipit ac
deinceps q̄ſi p grad⁹ idē dicēdi ordo ſeruet. Virgilius. Lorua leena lus
pum ſequitur. lupus ipſe capellam. Florentem cythiſum ſequitur laſ
cina capella. Quare dī Donat⁹ Anadiploſis est ſgeminatio dictōis ex
ultimo loco pcedētis ſylus et pncipio ſequētis. Vir. Sequif puleerrim⁹
aſtūt. Aſtūt equo ſedēs. Idē in damone Lertet et ignis vluſe ſit tityrus
orpheus Orpheus in ſiluis inter delphinas arion. Quib⁹ ſcordat vne
rabil⁹ Beda cū inquit Anadiploſis ē ſgeminatio dictōis ex ultima pte
ſylus pcedētis et in pma ſequētis. vt in psalmo. ſtates erāt pedes nři
in atrijs tuis hierusalē hierusalē q̄ edificat ut ciuitas Item ieremias.
me dereliqunt fontes aque viue Et ſoderūt ſibi cifternas. Cifternas
dissipatas q̄ cōminuere nō valēt Et dī ab ana qđ ē plerū in cōpone
re et diploſis. i. duplicatio q̄ſi reduplicatio Quare in rhetorica ē color diſ
etus tardatio Et ē cū ſybū p̄nus dictū anteq̄ pcedat repetit⁹. vt Studiū
parit ſciā ſciā gloriā. gloria inuidia Itē Africano industria fortūtē. vir
tus gloriā. gloria emulos cōparuit. Itē q̄ reliq̄ ſp̄es manet libertat⁹. Si

Dj.

De Speciebus

Mis qd libet licet. et qd pnt. et qd audet. et qd audet faciunt. et qd fas
ciunt nobis molestum non est. vel etiam bec figura dicitur duplicatio color ut nunc
etiam audes venire in horum aspectum proditor patrie proditor inq[ue] patrie. Et
hec ubi reintegratio vehementer mouet quare per pulchra.

Laus principium anaphora pluribus vniuersitatis
Lchristus mundauit. christus nos purificauit.

Anaphora
relatio.

Nic definiit sextam spem scematis dices **Anaphora** est figura das pluribus clausul vnum principium ut Christus mundauit. Christus nos purificauit. Virgo nos te tardania incensa tuaque arma secuti. Nos tumidum sub te permisisti classib[us] equorum. Sed donat. Anaphora inquit est relatio eiusdem ubi in principio pluriorum estib[us]. ut nate mee vires mea magna potentia solus natus patris summique tela cyphonia tenuis. que venerabilis Beda dicit. Anaphora est relatione cum eadem deo his vel sepius supra principia suis sepe repetit ut dominus illuminatio mea et salus mea quem timebo. dominus pector vite mee in qua sperabo. Et de ab anima quod est re et phora ratio quasi relatio. que in rhetorice vocatur repetitio. et est quamplures principia ordinum contiguorum eadem deo crebro iterat. Virgo. pro Eneido. mihi iussa capessere fas est. Tu mihi quocunq[ue] habeg regni. tu sceptera ioueque auxiliis tu das epulis accubere diuum. Item Scipio numas sua stultus carthaginem destruxit. Scipio pacem pepigit. Scipio ciuitatem destruxit.

Principio finem facit epanalepsis eundem

Nobis grata prius non sunt modo congrua nobis

Nic septiam spem scematis explicat dices **Epanalepsis** est quamplures clausule est idem enim fine Virgo. Multa super parvo rogitas super hectorum multa. que de donat. Epanalepsis est ubi in principio suis positi in eiusdem fine repetitio Virgo. An etiam sceptrum dictei regis et anno Juuenal. Crescit amor numeri quamcumque ipsa pecunia crescit. Item de Epanalepsis ab episcopi et anima. id est et iterum et anaphora. id est acceptio quasi replicatio vel repetitio. que in rhetorice diciturplexio. et est cum in eiusdem ordine sepe locatis una deo sepe in principio repetit et eadem in fine sepe numero iterat ut quomodo non es cum tibi mat pedes amplexares non es.

Unius est epizeuosis genuinatio ubi

(comotus)

Significatis idem. ne me petit ultio digna

Nic octauam enim spem describit dices **Epizeuosis** est eiusdem ubi genuinatio in eodem ipsum sine aliquo dilatatione Virgo. me me absurum quod feci in me querere ferum. o rutuli. Idem Sic iuuat ire per umbras. Et idem dicunt donat. et venerabilis Beda ut domine dominus non quod admirabile est non tuum in universa terra. et de ab episcopi et zeuxis. id est binatum. que reduxit ad colore duplicatores. Sed quod ad effectum ad extirpatorem sive dilationem. Extirpat emis ornatus oris hoies ad maiorem affectum aie boni aut mali Virgo. o cordis cordisque te demecepit.

Voces pene pares. que sunt diversa notantes

Dant paronomasiā. non curat vera sed era

Nic nonam enim spem describit dices. **Paronomasia** est quoniam voces ferentes diversa faciat. Ita abidere an obire te querit. que de donat. Parano-

Epizeuosis vel Epis-
monie. combinatio.
extensio.

Paronomasia
agnominatio.

Schematis. et figuris loquuntur

masia est quiescens de nomine aliud efficit non veluti denomiatio Tereti? Nam exceptio est non amari sibi amentium. et de a Licerone Agnoiatio est quod voces in voce pene siles diuersa faciat ut tu non quod sibi era Agnoiatio per variam dictionis mutacionem fieri solet Aliquid enim dictione una aut plures emin? hinc quod altera aliquod ibi apli? aliquod dictum curta plus postea producit aut syllabe mutat accedit? aut lira mutat? aut earundem lirarum series variat? Aut dictum una per casuum inflexionem ordinariam in fine permutatur.

Principium simile voces iuncte retinentes

Dicit paranomeon. vim vitat virgo virilens

Nic definiit decimam spem scematis. dicit. Paranomeo fit quod eiusdem syllabas plures dictiones inchoant ut huius vitat Hugo virile. Item casus cassandra conturbat. Item machina multa minax minax maxima muris Quare de dominarum Paranomeo est quod ab eiusdem liris sumat diuersa sphaera. ut oitate tute date tibi cantra tyrannem tulisti. Et quod hec species passus habet ornatus. Assidua enim eiusdem lirae repetitio fastidiu parat non habet colorum correspondente. Non nonnullus est cum decorum fit apud negligi ut Hale saxa sonabant. Idem. Et lira de fluvio labat vngula lapsa per algas. Imitatur enim hominem qui habent suum principium in reiteratione harum lirarum. sicut Regem enim gestam murmur sybora imitari videtur. Quod venerabilis Beda de Paranomion est quod eiusdem liris sepius dictum inchoat ut diximus vobis de domo domini deus dominus et illuxit nobis. Et de a para quod est ad consonationem. scilicet quasi assimilatio vel coniunctio similius.

Paranomeon
ad similitudinem.

Coniunctura simili voces multe sociate

Dicit schesionomaton omnibone repellitur vobis

Des pede repperitur ensisque retunditur ense.

Nec undecim scematis spem declarat dices Schesionomaton dicit Schesionomaton multitudine nostrum tibi multe voces sociate sibi coniunctura ut Armipotens tritonia Hugo. quod est de donat. Schesionomaton est multitudo nostrum coniuctorum quodam abitu copulandi. ut martia manus peligna cohors festina vi per vis. Ut eratibilis super Beda ait Schesionomaton est multitudo nostrum coniuctorum diverso sono una rem faciunt. ut in Isaias. Et genti peccatrici populo graui iniustate. semini ne quod filius sceleratus. Item in psalmo Peccatum est cum proximo iuste regum. Injustatem fecimus. Et de a scesis quod est multitudo et consonationem. in nemore quasi multitudo nostrum sibi positorum. Item hec figura valet ad plongandum materiam in rhetoribus qui sibi colori rhetorico quod interpretatio est quod sua semel dicta iterum aut sepius sub aliis sibi ratione facientibus explicatur ut patrem necasti. genitorum interfecisti. parentem pemisti. Item per linum romanum radicem eucrysti. Liuitatem funditur deiecisti. Item patrem nefarie perberasti parenti sceleratas manus intulisti et id generis infinita.

Clausula totalis tibi format homoptoton uno

Casu contenta. tristes flentes lacrimantes

Nec duodecima describit ei spes dices quod total clavis siue constructio uno et sibi casu recta format tibi homoptoton tristes flentes lacrimantes. Enimque currere neque noscitur cuncte collaterales manus laxumque in manu mouentur. Et hec

homoptoton
similes casuales.

De Speciebus

figura p̄cipue fit in dictōib⁹ subiunctiis. i. alijs dictōib⁹ interposit⁹. Vlīr.
Rite secūdaret visus oēm̄q; leuarēt. Idē illū ⁊ labentē teucrī ⁊ risere
natantē Itē Donat⁹ de homoptoton ē quū p̄ siles casus diuersa verba
exeūt. vt ap̄ Enniū Merētes flentes lachrumātes cōmiserātes Quas
re dī venerabil⁹ Beda. homoptoton ē. quū in siles sonos exeūt dicta plu
rima. vt canite exultate ⁊ psallite Itē Ezechielis. Qd si gemuerit hō fi
liū latronē effundentē sanguinē Et paulopost In monte cibos comedē
tem ⁊ v̄xore primi polluentē. egenū ⁊ pauperē p̄tristantē. rapientē rapis
nas. pign⁹ nō reddentē. ⁊ ad v̄surā dantē ⁊ apl⁹ accipiente Ḡel homop
toton ē cū diuersis casib⁹ variatio. vt apl⁹ ad romanos Qm ex ip̄o ⁊ p̄
ip̄m ⁊ in ip̄o sunt oīa. ip̄i gl̄ia in secula Et dī ab om̄os qd ē silr ⁊ p̄tōsis
casus q̄si diuersas dictōes in siles casus eximēs Quare dī a Licerone
in dignitatib⁹ silr cadēs Et ē color rhetorice⁹ cū in eadē p̄structōe ſ̄borz
duo aut plura sunt ſ̄ba q̄ silr hisdē casib⁹ efferunt̄ hoc pacto huic oīs in
pecunia sp̄s ē. a sapia ē anim⁹ remot⁹. diligētia compat diuitias. negli
gentia animū corrumpit.

Lum plures voces sub fine tenentur eodē
Homoteleuton erit. huic carmina p̄sona subdis
Etq; leonina ſimul ⁊ caudaria iunges

Homoteleuton
ſimilis deſinens.

¶ Hic decimāterciā ſp̄m ſcemat⁹ desribit dicēs. Homoteleuton erit
qñ plures voces vel dcōes tenenf sub vno ⁊ eodē fine vel terminatōe. vt
abijt abceſſit euasit erupit Et differt a superiori. qm illa est ſolū noīm.
hec aliaꝝ dictionū Itē de Donat⁹. homoteleuton ē cū ſili mō dcōes plu
rime finiunt̄ vt malui eos reduci q̄ relinq̄. teneri q̄ deseriri Quare dī ve
nerabil⁹ Beda. homoteleuton ſili determinatio dī. i. q̄tiens media ⁊ ex
trema ſ̄lus ſiue ſniue ſili ſumunt̄. vt Ecclesiastes dī. D̄eli⁹ eſt videre qd
cupis q̄ desiderare qd nescis Et itez. D̄eli⁹ ē a ſapiēti corripi q̄ ſtuls
toꝝ adulatōe decipi Et cōponif ab om̄os qd ē silr ⁊ teleuton. i. ſinitū q̄
ſi ſilr ſinitū Et dī a Licerone. in dignitatib⁹ ſilr desinēs Et ē color rhe
torice⁹. cū dcōes nō caſuales ſili exitu deſromunf. vt ioānes p̄be vitā de
git. q; ſp̄ qdā bona legit. Itē Turpiter audes facere neq̄ter ſtudes dice
re. viuis inuidioſe delinq̄ ſtudioſe loqr̄is odioſe. ¶ Itē notandū q̄ his
duabi extremis figuris (q̄ ne bñ qdē abſcq̄ ſtudio ⁊ meditatōne reperiri
poſſe videnf) p̄ raro vtendū erit ne puerili ſ̄borz p̄ſonātia putemur deles
etari Quare hācfigurā Virgili⁹ vitās in bucolic⁹ dixit Dic mihi das
meta cuiū pec⁹. ⁊ nō cui⁹ pec⁹. vt testis ē Serui⁹. Itē he p̄nūcture ſiunt
in carminib⁹ leoninis ⁊ caudatis. q̄dē carmina rara apud bonos poe
tas Lōſonātia em̄ dictionū parū ornat⁹ in carmine generat. vt patuit
in tercia pte de vitis cauēdis S; q̄ nihil mali evitaf niſi cognitū. q̄re
huic loco pauca reſeruauit de his metris cauēdis. Un̄ metrū dī leoninū
ab inuētore. vt laberint⁹ Sūt inuētores de noīe dicta leonis Sūt etēm
carmina leonina q̄ hñ ſ̄sonantia in medio ⁊ in fine Quidi⁹ Nata pec
libicis aberat diuila ſub horis Nec poterat fati certior eē mei. Itē Dia
anēbra mea bñdicat ſ̄go maria. Item metꝝ caudatū ē. qñ duo ſ̄lus ſe

Schematis. figurae loquuntur

mudo sequentes hñt gsonā i fine Quidi? Quāte deducte subcidit eñ? valles Jātā tacturos tartara summa putes Idē Nec lignis flāma nec rebi cor sociat p cupidū poterit in rōe pari Itē metz leoninū t caudatuꝝ qñ duo v̄l plura hñt eandē gsonatiā in medio t i fine. vt Lū sex cū lim? cūres vilissima sim? Unū supbim? ad terrā qñ redim? Itē De piget hē cū sit potare necesse Unū de messe qd nos gsumeum? ee. Quidius Dijçs relinquēdi q̄s vrbs h̄z alta q̄rini. Este salutati tps in om̄e mibis Itē metz v̄ctrinū t caudatuꝝ qñ duo v̄l plura metra hñt vnā gsonautiā in medio t aliā in fine. vt L̄rimib⁹ morsos rotō conamie vites A vias p̄los cadis amore cites Sz q̄ i metris paꝝ ornat? hñt reab his abstie

Der varios casus distincta. poliptoton implet
E lausula. littoribus contraria litoria fluctus
Fluctib⁹ esse precor populis populos inimicos

Jā. xiiii. describit schemat⁹ spēz dicēs. q̄ clausula distincta p̄ varios casus iplet tibi poliptoton. i. qñ diuersis casib⁹ sūia variaſ. vt Persi⁹. Et nibilo nihil in nibiluſ n̄l posſe reuerti Igit̄t donat⁹ Poliptoton ē multis titudo casuū varietate distincta. vt Litoria littorib⁹ ūria fluctib⁹ vndas Imp̄cor arma armis pugnēt ipsiq̄s nepotes Idē Virg. Heret pedi pes dēlusq̄s viro vir. Beda venerabil⁹ sic d̄t Poliptoton ē cū diuersis casib⁹ variaſ orō. vt ap̄d aplm Om̄ex ip̄o t p̄ ipm t i ipo oia. ip̄i glia in secula seclor⁹ Et deriuat⁹ a poli⁹ qd ē multiplex t plosis casus q̄si multiplicitas casuū. q̄re in rhetoriciis d̄t traductio. q̄ est color cū dcō in diuersis casib⁹ autē cat⁹ sepe locat⁹ Ex⁹ p̄mi. vt ego hō terogo hoīez vt tu paup̄ miscreas t̄ paupi Ex⁹ scđi. vt ver⁹ ē amor q̄ abs teamor. t iucūdū ē amari si n̄ bil insit amari.

Poliptoton.
variaſ casuſ

Longa tenens seriēni constructio dicitur hymnos
Principio celū ac therras camposq̄ liqueſtes
Lucenteq̄ globū lune tytaniac⁹ astra
Spiritus intus alit est virgilius tibi testis

Nic. xv. scematz describit spēm dicēs Hymnos ē series orōis vel ḡstra Hymnos
ctio tenorē suū in mltos psus p̄tēdēs. vt Vir. p⁹ Enei. Est in seculu lō
go loc⁹ isula portū Efficit. t reliq̄. abi sit tract⁹ vscq̄ ad id horētiq̄ atq̄
diem⁹ iminet ymbra. q̄re d̄t donat⁹. Hymnos ē series orōis tenorē suū vscq̄
ad ultimū seruās. vt Vir. vi. Enei. Principio celū ac terras caposq̄
liqueſtes Lucenteq̄ globū lune. titaniac⁹ astra Spūs int⁹ alit. vñ teste
Donato hymnos lōgissimū ē hypbatū Et venerabil⁹ Beda idē d̄t. hym
mos i. puenetia. d̄t series orōis tenorē suū vscq̄ ad ultimū suans nulla
videlic⁹ alia v̄l cā v̄l psona mutata. vt in psalmo. De⁹ in noīe tuo saluū
me fac t in yture tua libera me t̄c. vscq̄ ad h̄ nō p̄posuerūt cū aū ḡspectū
suū Erat em̄ p̄pheta vt auxilio dñi salutar⁹ ad hostiū inseguuntū ne libes
raret Et d̄t hymnos q̄si sirmos qdē tractus
Diuersas voces coniunctio plurima iungit
Si polifintheſon est māterq̄ paterq̄ neposq̄

D 17

De Speciebus

Nic decimā sextā spēm ei⁹ describit dices **Polysynthon** ē figura q̄ locutio mult⁹ p̄catenat p̄iūctionib⁹ **Utr. iij. geor.** Lecti⁹q̄ larēq̄ arma q̄ Amycleū canē crassamq̄ pharetrā. q̄re dicitur donat⁹ **Polysynthon** est mult⁹ nexa p̄iūctōib⁹ dictio. vt Athamasq̄ thoasq̄ pelidesq̄ neoptolos meusq̄ Et cōponit a poly qđ multiplicitatez idicat ⁊ synthon **spōne** q̄si multiplex cōpositio Et dicitur in rhetoricis mēbrū. qđ ē orō cathegorica q̄ ps ē hypotetice p̄pōis copulatiue vel disiūctiue **Ex**⁹ vt mane ⁊ surrexi ⁊ illi ad eccliaz ⁊ horas meas psolui Et q̄uis orō mēbrata duob⁹ pos sit ex mēbris p̄stitui. nōnūq̄ tñ ex trib⁹ vel q̄tuor vñ q̄nq̄ aut sex aut ad summū ex septē tot⁹ orōis p̄sumat. ⁊ inter mēbrū q̄libet qdā ē pauca facienda. vetusti tñ existimabāt in decēti mēbroꝝ p̄pone maximā dicendi cōsistere venustatem.

Eum sine iunctura varie voces sociantur

Dialytron facient, rex miles plebs negat illud

¶ Hic decimā septimā vultimā scematis spēz describit dices **Dyalton**
ē figura cū sine pūctōibꝫ pūctatim pūctōnes pferunt. vt **Ite** ferti citi
ferrū. date vela ipellite remos **Silr** iusticia prudētia fortitudie me supes
rasti Et ē eadē figura cū asynthon. vt **venim⁹** vidim⁹ placuit. q̄re de
donat⁹ **Dyalton** siue asynbeton est figura supiori p̄tratia carens pūct
tionibꝫ. vt te citi ferti flāmas r̄c. Et dr a nr̄is dissolutū a ꝑbo dialio qđ
ē dissoluo Et in rhetoric⁹ color ē dice⁹ articulus. z est cū dcōes multe v̄l
multa cesa absq; vlli⁹ infpositōe pūctōis efferūt. s̄z loco pūctōnis post
quālibet pausabif dcōem. vt **Ḡmatīcā. logīcā. rhetorīcā** didicisti. silr
in grāmatice p̄gruitate. in dialectice argumentatōnis acumine. oratorij
splendore sermonis existit egregie eruditus Item **Cesum** est oracūcula
qdā ipse **Item** hec figura noia dhalton Asynthon micrologiayl⁹
brachilogia. Item dicit⁹ figur⁹ addūtur ab alijs hee figure **Elymar**
vel gradatio **Dyasirmos** **Ithesis** **Emphasis** **Prosopopeia** **Antiphora**
Aposiopesis **Eudiadis** **Hippaloge** q̄z descriptōes patebūt de figuris
cōibꝫ **S3 Elymar vel gradatio** p̄phendif sub anadiplosi. vt **Torua** lees
na lupū seqꝫ lupus ip̄e capellaꝫ **Ichesis** dr a nobis habitudo vt noim
q̄z cū multitudo iconiuctoz noim qdā abitu copulaf vt nubila nix grā
doꝫ pcelle fulmina venti. z differt a dyalitō siue asynthetō. q̄r hec fit in
dcōibꝫ illa fo in orōe diuersa pūctionibꝫ carēte vt ferti cito flāmas da
re tela impellite remos. **Diasirmos** dici p̄ distractio nā a
qđ est distracto deducit vñ z figura ponif qñ vna dictō ad scata diuersa
distrabif **Gir.** in **Bucolic⁹** Inter strepere anser olores hoc est mal⁹ poe
ta iter bonos ob qđ eā etiā tūc figurā esse dicūt qñ q̄s magna ꝑbis p̄mis
nuit z minima extollit. vt q̄z emulati exoptat negligentiā poti⁹ q̄s istoz
obscurā diligentia. ¶ **Sequunt** p̄tutes scematis siue figure

TItem virtutes s^t ornamenta qdā cū pedestris tū eq̄stris orōis snias ornatia. Et s^t ḡnialis due ut p̄prietas & ornat⁹ Propetas regula fmonis fm dōm snia p̄q naturā obseruāda. Et diuidit in tres p̄tes. ut analogia. syntonomia & casim. Analogia vel p̄portio est regula fmonis q̄ re-

Tropi. figure sermonis.

ete scripture rō seruaſ ut sciamus scribi poti⁹ p b q̄ p scribendū esse eis
exordiū ꝑbi qđ est scribo b retineat Syntonomia vel breuitas est quā Syntonomia
rei magne sensus sufficiūt ad dignitatē q̄uis breui enūcies ſnia. Uirgis breuitas ſentētig.
Nasceſ pulchra troian⁹ origine cesar⁹ Imperiū oceano famā q̄ terminer
astris Iulius a magno demissum no⁹ iulo. Hic em̄ troiana dignitas ⁊
cesaris pincipatus ⁊ rhomano imperio poffiſio pmittit orbis. Lasis Thasis. Tacit⁹. extēſo
ſeu pſodia eſt tenor q̄ inflexibilis vocis ſeruādus. nā q̄dam acuto tenore
pleraq̄ graui. alia circūflexo denūciāt vt patuit in capitulo de accērib⁹.
Item ornatus eſt ſnia artificioſe ꝑpoſita ad rhomane lingue illustratio
nem aurib⁹ dulciter accōmodata. cui⁹ q̄tuor ſt̄ ptes. vt synthesis. cyrio
logia. tropus. ⁊ phrasis. Synthesis eſt ꝑboꝝ ꝑpoſitio q̄ nō diſſonātē nec
abſonaz ſtructurā orōis reddit Cyriologia e culta ⁊ ſana orō ſive lenos
cīnio ſtructurā exornat vt rhomanos rex dños gentēq̄ togatā. hic em̄
iſpa vītas ſniā exornauit. Trop⁹ eſt fimo a picipali ⁊ naturali ſcatōe
trāſlatus ad aliquā ſilitudinē exornāde orōis grā. Lui⁹ tredecim ſt̄ ſpe
cies vt patuit. Phrasis eſt fimo eloq̄ns tot⁹ ſniā ſcatōem oſtendens.
Litus. xlīi ſunt ſpecies

¶ De ſpeciebus Tropi.

Alta tropi species metaphora metonomia
Anthonomofia cathacrefis vel metalepfis
Onomatopeia vel ephiteton ac homiozeufis

Synecdoche vel periphrasis ſimil ⁊ allegoria

Eddis hypbaton his ⁊ hiphole ſit ſociata

Postq̄ determinauit de figur⁹ excuſantib⁹ barbarismū ⁊ ſolecismū
Nūc ꝑo de figur⁹ vītia ānera excuſantib⁹ nō min⁹ determinat. hoc ē de
ſpēb⁹ vītū. Et diuidit in duas ptes q̄r duplex eſt ꝑt⁹ vt patuit in figura
In p̄ma deſcribit ſpēs tropi. in altera ſpēs pſrasis. vñ Trop⁹ p̄ dici
modus. figura vel cōuersio. ⁊ vt definit Quintilianus li. viij. de iſtitutio
nē oratoria. Eſt ꝑbi vel ſermonis a pria ſcatōe ad aliā cū ſtute muta
tio. Quare dī donat⁹. Tropus eſt dcō trāſlata a pria ſcatōe ad nō pro
priā ſilitudinem ornat⁹ nccitatisve cā. c⁹ tredecim ſt̄ ſpēs vt p̄ i textū
Item Nota circa tropū explicabilis eſt pugna int̄ grāmaticos ⁊ phi
losophos. Quesint ḡna. q̄ ſpēs. q̄ nūerus. q̄s cui ſubiecta. tñ hoc te nō p̄
cereat. Quodā tropos grā ſcatōis/ quodā decor⁹ cā assumi. ⁊ eſſe alios
in ꝑbis p̄p̄is. alios in trāſlatiſ. ꝑtq̄ formas. nō ꝑboꝝ modo i ſenſuū
et compositionis.

Lum res eſt alijs ſimilis pro noīe nomine

Donitur. vt cū ſit homo ſimpler dicitur agnus

Debet methaphora dici translatio talis

Nic deſcribit Alexād p̄mā ſpēm tropi dicēs Methaphora eſt dcōis
vel orōis ad aliā ſcatōe trāſlatio. p̄t ſilitudinem vtrisq̄ ꝑgruā decor⁹
aut nccitatis aut emphaseos cā vt x̄ps dī agn⁹ p̄t ſilitudinē agni i ſim
plicitate cū x̄po. Quare dī Quintilian⁹ li. viij. de iſtitutōe oratoria. Eſe

Metaphora
translatio.

d iij.

De speciebus

Metaphora fit cū noⁿ vel ybū ex eo loco. in q^d p^risū est trāsserf in eū in q^do aut p^riuū deest. aut decenti^r ybi nihil ho^rp stabit. q^d trāsserf ipropum erit. Item scdm donatū in suo barbarismo methaphora fit q^dtuor modis p^mo q^d si trāslatio ab aīali ad aiale Virg. Tiphyn aurigā celeres fecerūt carine. Ab agitore em ad gubernatore fit trāslatio. Scdo ab inaīali ad iāale Virg. Pelagus tenuere rates p nauib^r rates dixit cū rates signifcent ligna ligata vectraq^r p pelagus ad modū nauū. Tertio ab aīali ad inaīale Virg. At pcul excelsō mirat^r p^rtice mont^r p cacumē p^rtice dixit Idē Sedet insci^r alto Accipiens sonitū sari de p^rtice pastor. i. de cacumine. Quarto ab inaīali ad aiale Virg. Si tñ pectore robur Concipis nā robur aliam nō h^r Idē Ferro an fato metus argiuū occidit. Tres his q^dtuor modis ab alijs addūt adhuc duo Primus Methaphora fit etiā ab eo q^d pcedit ad id q^d seq^rtur Virgi. Spē vultu simulat gerit alio a corde dolorem se p^rleticiā q^d puenit ex spe Alter est q^d fit ab eo q^d se q^dtur ad id q^d pcedit ut meriteq^r expectent pīnia palme p^rture ponit ex qua palma pcedit. Item notandū q^d ex his teste Quintiliano oris mīra sublimitas q^d audacie p^ria periculo trāslatōnis attollit. cū rebus sensu carentib^r actū quendā damus r aīos Qualis est id ygilij in octauo. pōtem indignatus araxes Et illa Liceronis pro ligario Quid em tu^r ille Tubero districtus in acie pharsalica gladius agebat. cuius latus ille mucro portabat Qui sensus erat armoz tuoz. Item sepius hec sublimitas duplicat^r vt apud Virgiliū in septio Ferrūq^r armate veneno. nā et venenū armare. r ferrū armari translatio est. Item Methaphora dr a Licerone r Quintiliano Trāslatio q^d translatio est color in rhetorics cū res vna alteri est silis r nomē vni^r rei ad aliā transfert. vt iste h^r manus niveas. i. albas Et rosea labra. i. rubea. dentesq^r eburneos. i. albos. lactea seu mellica yba profert. i. dulcia.

Sit cathachrisis. ybi sub noīe res alieno

Signatur. sic pisce carcens piscina vocatur

Nic scdm spēm tropi describit dicens Cathachresis est figura cū vsurpa^r aliud noⁿ q^d p^riuū deest vt patricida ille dr q^d pīcm occidit. Virg Georgicoz. facieq^r simillima lauro. dixit dr arbores cū soli hoī facies conueniat. Piscina etiā p hāc figurā dr q^d pisces nō h^r. vñ oportune ait Quintilian^r multa st^r grece r latie nō denoiata nā r q^d iaculū emittit iaculari dr. q^d pilā aut sudem appellat^r p^ruati sibi assignata caret Et vt lapidare qd sit maifestū est ita gleba^r testarūq^r iactus nō h^r noⁿ vñ abusio(q^d dr grece Cathachresis a kata q^d est aliquā dr pītra r chresis usus q^d h^r usus nccāria est) Et sic ad hanc Quintilianā Formula nō alit nauē velociter eūtem. r auē velocit^r volātem currere dicim^r. q^d iaculari sudē. q^d re inepit vñ Joānez torteliū nomi^r dr inepit exposuisse ygiliū q^d ait Curtiusq^r p au^ras dirigit^r in lucū. i. volat^r. nā tot scata eidem dat noī nomius. vt si ad illum modum exponere velimus infinita pene exempla erunt. Unde nō est credendū auctores vni dictioni tot significata. r quidez per se quemsq^r noua dicere voluisse tanq^r linguam ipsam confundere cuperent.

Cathachresis
Kataxphēsis
abusio.

Tropi. sermones

Quare dicitur donatus **Catachrēsis** est usurpatio nōis alieni ut p̄cidā dīsum⁹ etiā eū q̄ frēm occidit. aut piscinā q̄ pisces nō h̄z. hec em̄ nisi extrīcus sūmerēt vocabulū nō haberēt. q̄re hec figura in rethorice dī abusio. Et ē cū dīcōes aliq̄ valde finitimā h̄nt scatōem ⁊ vna p̄ alia collocaēt⁹ ille ē pauc⁹ h̄o. i. p̄u⁹. sūl sermonē magnū multūq̄ effecit. i. longum.

Dī p̄eēunte sequens positiū faciet metalepsim

Et cum significas annos dic p̄ tot aristas

Nicē tēcī spēm tropi describit. dicens **Metalepsis** ē figura cū aliq̄ dīcō oīud a sua p̄pria scatōe ex his q̄ p̄cesserūt denotat **Uir.** in **Lityro Post** aliq̄t mea regna vidēs mirabor aristas hoc est segetes ⁊ sic estates ⁊ ob id ānos denotat Itē p̄ceps p̄funde dī hoc mō. q̄re dīc̄t donat⁹ Metalepsis ē dīcō gradatim p̄gens ad id qd̄ ostendit ut sp̄clūcis abdidit atr̄. i. nigris. ⁊ dī metalepsis a meta. i. trans. p̄. philis acceptis q̄si trāsuariatio q̄re **Quintili⁹** teste li. m̄. de iſtitutōe oratoria dī varie trāſta⁹ siue trāſlūp⁹

Plures esse modos reperimus metonomiae

Etū pro contento. quod p̄tinet. aut viccuerfa

Donitur. aut factor pro facto vel retrouerte.

Nicē q̄rtā ei⁹ spēm describit. dicens **Metonomia** fit sex modis. vñ est **Metonomia** figura qñ dīcō ab vna p̄pria scatōe ad aliā p̄pria trāſserf. **Pri⁹ qñ p̄tinēt** **transnōtiō.** p̄ p̄tēto poīf **Uir.** Jā pateras libate ioui Idē Spumātē hausit pateraz. i. vinū Aut ecōtra p̄tentū p̄ p̄tinente **Uir.** L̄teretas magnos statuūt ⁊ vina coronat **Sedē qñ res** inuenta p̄ iuentore vt vinūq̄ p̄cat. i. bacchū Aut ecōtra iuentor p̄ re iuentā vt bacchus p̄ vino **Eres** p̄ pane **Ere** ri⁹ in cunueho Sine cerere ⁊ baccho friget ven⁹. **Tercio** cū poīf cā pro effectu vt pigrū frig⁹ pallida mors q̄ frigus facit aliquēz pigrū ⁊ mōs pallidū ⁊ timor mestū Aut ecōtra cū poīf effect⁹ p̄ cā efficiēt **Eretius** Fac pīculū. i. expīentā q̄ ex periculis grādis accipit. Item metonomia dī a **Eicerōe** denōtiatio. ⁊ est color rhetorice cū res aliq̄ adīnuicē referūt ⁊ no⁹ vñi p̄ alia collocas vt iuentor p̄ iuentore ⁊ ecōtra Aut instrumenū p̄ agēte p̄ncipalivt culter aliquē sauciauit. i. h̄o aliquē lesit cultro. aut cā p̄fectu vt luxuria p̄ luxurioso. aurū p̄ anulo. ferz p̄ gladio ferreo vt iste ē ferropempt⁹ ⁊ c. vt patuit Itē nota h̄ color siue figura adeo ē celebris vītatiōis vt nō mō rhetores ⁊ poete verūtē vulgares in quotidīa no sermone eo vtantur

Antonomasia solet excellentia dīci

Si p̄prium taceas nonien ponens generale

Si dāvid insinuas nonē dicendo propheta.

Desribit nūc q̄ntā tropi spēm. dicens **Antonomasia** est provoc⁹ noīse positio vt dicim⁹ Aut p̄pheta. i. dāvid. p̄ poēta itelligim⁹ **Uirgilii Breci p̄nōtiō.** homerū **Saturnā** p̄ **Lunone** vt placz **Seruio.** q̄re dīc̄t donat⁹ **Antonomasia** ē scatōvice noīs posita vt maīa genit⁹ p̄ mercurio Et scēm eundem fit trib⁹ modis Aut ab aio vt magnanim⁹ anchisiades. i. enēas Aut a torpe vt atq̄ his aligerū dīctis affat amore. i. cupidinē filiū vener⁹ Aut

De speciebus

ab extrinsecis dicoibz **Gir.** h. **Eneidos** **In felix** pater acq̄ ipar agressus
achilli. **Tn** in istis tribz modis iudicio **Joānis Tortelij** prie ē phiphra
sis. i. circuitio. Itē hec figura dr in rhetoricis pnoiatio. Et ē color cū p
prio noīe subticto loco ei⁹ ipm noīam⁹ noīe appellatiuo vlrē quāpiā ex
ali⁹ suor⁹ accidentiū. Sic ali⁹ appellat vel pnoiak p excellentiā diues
pphetra phs p psanguinitatē nepos amic⁹ z sic de ali⁹

Si iungas proprium voci rem significanti

Sit epitheton. vt si dicas tristia bella

Nic describit sextā tropi spēm dicens **Si iungas p̄priū adiectū. nomis**
ni substantiō fit epitheton. Dicitur em a nobis adiectiū hoc est impo
litū v̄l appositū. Ab epi qd ē in z theton positū q̄si ipositū. vt alma **Ceres**
venusta ven⁹ telic⁹ pfundū Obscenic⁹ canes ip̄tuneq⁹ volucres Qua
re de Donat⁹. Epitheton ē supposita dictio noī aut ornādi. aut destrūcti
aut iudicādi cā. **Ornādi.** vt dea camilla **Destrūcti.** dira ven⁹ **Judicā**
di. larisse⁹ achilles **Sit at** tribz modis fm eundē **Donatū.** ab aio. corpe
et extrinsec⁹. vt anatonamia **Ab aio.** vt pi⁹ **Eneas A corpe pulcer Ju**
li⁹. leta ven⁹ **Extrinsec⁹** in ples spēs diuisa ē **Aut a loco.** vt itac⁹ vlyxes
Aut ab accu. vt **Enea nutrit caret** **Aut ab euētu.** vt isula dines opuz
tenedos. Et differt ab antonomasia q̄ vice noīs ponif. Epithetu qd nūq̄
sine noīe. vñ id q̄c a poer⁹ p̄suevit fieri. vt z p̄ntia ponat epitheta ad ea
scz q̄ futura st. vt **Gir.** p̄cipue **In felix** dido pesti deuota future. Et p̄z
infra **In scia** dido **In sideat** q̄p̄t⁹ miserere de⁹ **Gilt libro.** xi. de camilla p̄s
ella q̄ artificio patris salutata fuit **In felix** fugit in iaculo stridete **Camilla.**
Nā scz eo tpe nō ifelix q̄ euasit. s̄ postea cū i bello perijt. Fuit itez
epitheta nōnūq̄ p̄ntia ex pact⁹ reb⁹. vt idē **Gir.** h. **Enei.** **In felix** q̄ sedū
regina manebāt **Sepi⁹** adromacheferre icomitata solebat. Itac⁹ q̄ car
mē p̄ficiet fidez ornatū plenū epithetō discriminē addiscat. vt singul⁹ voca
bul⁹ p̄ tpe actu z euētu z loco z psona adiectū addat q̄ res geste z magis
ne snie breui⁹ cōodeq⁹ pauc⁹ explicant p̄bis imitādo p̄cipuos poetas. vt
Giriliū Persiū z **Horatiū** z alios infinitos

Si partem sumas pro toto vel viceversa

Synechdochē facies dicens hec est caput alba.

Nic septimā spēz tropi iterptat dices **Si pte sumas p toto z ediuerso**
dr **synechdochē.** vt affe mibi fontē. i. pte font⁹ **Totū p pte Gir.** Quā
multe glomeranſ aues vbi frigid⁹ ann⁹. **Trās pontū fugat.** i. frigida hy
ems **Gilt dovat** dr. synechdochē ē fcatio pleni sensus capax. vt minus
plusve p̄nūciet. Aut em a pte totū oñdit. vt haud alit pubesc⁹ tue pubess
c⁹ tuor⁹. Aut ptra. vt igēs a p̄tice pont⁹. In puppē ferret z fontēq⁹ ignēq⁹
ferebat. nec te fugiat cū fit a pte ad totū vt fiat a pte pfectiore. Et dr syne
chdochē a n̄ris pceptio. a **Licerone** fo i dignitatib⁹ dr itellectio. Et c̄cū
totū ponif p pte z ē. aut vñ. p plurib⁹ v̄l ediuerso. vt māde panē. i. pte
p̄bū caro fcmē. i. hō **Ex** m sc̄i vt. Et ver⁹ eligi sterib⁹ ora rigat. i. os. ego
dente amisi. i. dētes. **Itē notādū q̄ synechdochē ē duplex.** vt p̄structois
de q̄ in regimine acci. Alia ē locutōis q̄ē spēs tropi

Quoniam topeian facies. si non nūne sumas

Epitheton
adiectū

Synechdochē
synēphēs. o.

Tropi. sermones

De sonitu tracta. sic sus scropha dicitur esse

Nic octauā tropi spēz explicat dices. Lū vocis ꝑfuse nomē ad imitā
dūsonū effugim⁹. dicim⁹ figurā onomatopeiā ab onomatos .i. nois et
poēta. i. fictio q̄si nois fictio. vt ouīū. dicim⁹ balatū. boū mugitū. eꝝp̄ bin
nitū. terribil⁹ buccine sonitū taratātara Enni⁹. Ut tuba terribili sonitu ta
ratātara dixit. Hac etiā figura ḏr turtur grus scropha. q̄re ḏt donatus
onomatopeia ē nomē de sono factū. vt tinit⁹ er⁹ clāgoroz tubaz. Itē ista
figura raro pcedid⁹ nob̄ Grecis ꝑo teste Quītiliano. iter maxias habia
ta ē p̄tutes. q̄re in rhetoriciſ p̄t dici hoīatio. Et est cū alicui rei nō hñtē
nomē nouū iponim⁹ ſcatois v̄l imitatois cā. vt hō mugit. h̄ ē ſilez bouē
sonitū emittit ⁊ anhelatū petr⁹ ſtertit. Raro em̄ aliqđ nouū vocabulū fir
gef n̄iſ noua materia iſinuet ſic em̄ licitū ⁊ poet⁹ ⁊ phis. vt dicūt ſtoici ⁊
horati⁹ in arte poetica. ſicut em̄ ſingulānis renouant frondes i ſiluis ita
ſingul⁹ pene etatib⁹ imutant ſba.

Onomatopeia
nominiſtio

Periphrasis circumloquium de iure vocatur

Eum verbis curas attollere rem tibi gratam

Aut in re turpi verbis non turpibus vti

Nic nonā spēz tropi enucleat dices Periphrasis ē q̄ lōgiore & boꝝ ab
tu rē describit q̄ breuit̄ exp̄mi potuit. Aut ornāde rei cā q̄ pulra ē. aut v̄l
tāde q̄ turpis ē. Ex m̄ p̄mi Vir. Et iā p̄ma nouo ſpargebat lumīe terras
Titoni croceū linquēs aurora cubile. h̄ ē lucescere icipiebat sol. vel dies
ouri. Idē in Lityro Quiū teneras depellere fet⁹. i. agnos. Et in p̄ geoz
gi. frumenti herbā. i. ſegetē ⁊ mille alia iuenies. Ex m̄ ſcdi Vir. placidūq̄
petiuit. Lōiug⁹ effusus gemō p̄ mēbra ſopore. Idē. nimiove luxu obtuſ
or vſus. Sit genital aluo ⁊ ſulcos obliniet iertes. Quo circuitu difficultē
femine pceptū ſcauit. q̄re ḏt Donat⁹ periphrasis ē circūlocutio q̄ fit aut
ornāde rei cā q̄ pulra ē. aut vitāde q̄ turpis ē. Et iterptāt p̄iphrasis cir
cūlocutio. a Cicerone ꝑo i dignitatib⁹ ad herēniū ḏr circuitio. q̄ ſm̄ illū ē
v̄o rē ſimplicē aſſumpta circūſcribēs elocutōe. vt Scipionis puidentia
Carthaginis opes fregit. i. Scipio carthaginē Sil̄ ioānis artificiositas.
Iſaz liniamēta figurat. i. ioānes ſribit.

Periphrasis
Circūloquūtio

Transcensus veri manifestus hiperbole fiet

Astra ferit ſonus armoz. clangoroz tubarum

Nic. x. tropi spēz describit di. hypbole ē figura q̄ndcō exceedens fidē poꝝ
augēdi minuēdiꝝ grā. augēdi qdē. vt niue cādicioꝝ. leonib⁹ fortior. nero
ne neronior. minuēdi ꝑo. vt foli⁹ volat⁹ ſonit⁹ te terret. v̄l ille tardior ē te
ſtudie. v̄gi. in daphnide. Nec retia cernis villa dolū meditāt. Itē hec figu
ra nō fit ut id credat qđ dicim⁹. ſzvt ex eo qđ i credibile ē credat aliquid pe
ne i credibile Vir. fluctusq̄ ad ſidera tollit. n̄i postulat ei vt credat fluctū
ſidera tetigisse ſz ad i credibile pene altitudinē ſe erexit. ⁊ fit ml̄t̄ mōis
aut cū plus fcō dicim⁹ vt Lice. voluēs fruct⁹ eſculēt⁹ gremiū ſuū ⁊ totū
tribunal i pleuit. aut p̄ ſilitudinē. vt credas i narere uillas cicladas. aut
p̄ p̄patōeꝝ. vt fulmīs atior al. aut ſignis q̄busdā. vt illav̄l itacte ſege
z p̄ ſu⁹ volaret gramia nec teneras pedib⁹ leſiſſet aristas. ⁊ ḏr ab hyper
qđ eſt ſup̄ ⁊ boly iact⁹ quāli ſuſiactio. i. eminētia. Et eſt cum alicuius

hyperbole
ſuſiactio. excessus

excessus.

• d vi.

De speciebus

rei augende vel minuēde cā supra manifestā dicim⁹ p̄itatem. ⁊ aliquā q̄dēz
fit absolute vt si int̄ nos pacē obseruauerim⁹ tot⁹ nimirū orbis dñm nā
ciscemur Aliqñ̄o fit cū qdā p̄patōe sili vel excellētiori Sili sic ip̄e ē tā
amarus vt fel Excellentiori vero sic ip̄e ē felle amario; lapide lapidior.

Mocum turbatus formabit hypbaton ordo

Sinthesis huic themesis ac hysterologia subsunt

His ⁊ anastropha vult pariter parēthesis addi

Nic vndecliam tropi spēm enucleat dices hypbatō ē qñ p̄bū aut snia
ordie p̄mutat̄ v̄l̄ plongat̄ vt Uirg. longū ponit hypbatō in Tycro res
spōdens Lesari p̄ longas abages dicēdo Uirbē quā dicūt rhomā melis
heeputaui Stult⁹ ego huic nre silēm q̄ sepe solem⁹ ⁊ c̄ v̄sq̄ hic illū vidi
iuuinē melibee. ⁊ dr̄ a n̄ris trāsgressio a hypbano. i. trāscendo Lui⁹ sunt
qñq̄ spēs vt Anastrophe Parenthesis Themesis Synthesis ⁊ Hyste
ron protheron de q̄b̄ videbimus in sequentib⁹ in pticulari

Hysteron ⁊ protheron solet hysterologia dici

Hec fit cū rectam seriem sententia mutat

Hi cererem torrere parant ⁊ frangere saxo

Nr̄ia spēs ē hysterō p̄theron vel hysterologia est qñ snia ordie pmu
taf Uirg. postq̄ altos terigit fluct⁹ ⁊ ad equora venit. nā p̄us ad egrā
venit q̄s tāgeret fluctus Idē Georgicor̄ p̄o. Arida tūc pmū ingenti est
equāda cylindro Et vertenda manu nā p̄us manu p̄tit q̄s cneq̄ cylind
dro Idē vi. Dicā eqdē nec te suspensum nate tenebo Suscipit anchises
atq̄ ordie singula pandit Postiorem p̄sus p̄cessisset p̄ore Idē moresq̄
viris ⁊ menia cōdet. p̄us em̄ menia cōdūt deinde leges dant̄. Quare de
donat⁹ hysterologia aut hysteronprotheron est snīe cū p̄bis ordo mutaz
tus vt torrere parāt flāmis ⁊ frāgere saxo Et dr̄ ab hysteron. i. vltimū et
p̄therō ordo q̄si ordo p̄post⁹. q̄i hysteron dr̄ a n̄ris fmo p̄postrus.

Sinchesis est omni confusa locutio parte

Nos virtute leuat. qui labem criminis ornat

Nic scdaz spēm describit dices Sinchesis ē figura hñs vndiq̄ sniaz
p̄fusam ⁊ p̄uersaz. vt Uir. in. ii. eneidos Juuenes fortissima frustra Pe
ctora si vobis audentē extrema cupido Certa seq̄ q̄ sit rebi fortuna vide
tis Excessere adyt⁹ oēs arisq̄ relict⁹ Dyq̄b̄ iperiu hoc steterat succurs
rit⁹ vrb̄ incēse Ordo est Juuenes fortissima pectora frustra succurritus
vrb̄ incense. q̄i excessere dī adyt⁹. vñ si rob̄ cupido certa ē seq̄ me audēs
tē extrema ⁊ q̄re dr̄ donat⁹ Sinchesis ē hypbatū vndiq̄ p̄fusuz dr̄ ei
a syn qdā ē conz chrisis fusio q̄i p̄fusio v̄t id v̄gilij in p̄ Eneidos Tr̄is no
thus abreptas in saxa latētia torqnt Saxa vocāt itali medijsq̄ i fluctis
bus aras. q̄z ordo ē Tr̄is. s. naues abreptas nothus torquet in saxa q̄
scz saxa in medijs fluctib⁹ latētia itali vocāt aras Que macrob̄ latius
prosequutus est Sed hec sufficiant nostris tirombus.

Dat themassim binas in p̄tes dictio secta

Est boee regio septen̄ subiecta triioni

hypbaton
transgressio.

Spēs hypbatō
histeron protheron
ordo p̄post⁹.

Sinchesis
confusio

Tropi. sermone

Nic terciā spēm definit dicens Themasis siue diacope est figura qñ vna dcō in duas dividit cā metri vt p̄z in ex^o tertus Elecātri Int̄z est iūge demas pnoia qnq̄ Baptista An̄cibos quā p̄ssa graui sub fasce p̄ ores Lōcoxit natura nouas supingerit offas Quare dī donatus Themelis est vni^o p̄positi v̄l simplicē xbi sectio vna dcōe aut plurib⁹ interies ctis vt septē subiecta trioni Idem Et saxe cere qm̄inuit brum Et mas culi iuuenes portant ad littora tanas Et dī a nostris quasi interpositio Dictio si subfit cum sit precere digna

Themasis
interpositio

Hic anastropha sic surgit nūare littora contra.

Quarta spēs est Anastropha z est figura qñ p̄positio p̄ponit suo ca sualī Gl̄ir. Hi summo i fluctu pendet. qre dī donat^o Anastrophe est p̄ boz ordo tm̄ p̄posto^r vt Italīa h̄ p̄ Italon Et teste Quilitiano a no stris dī inuersio q̄ est spēs trāsgressiois. vñ trāgressio est color rhetorico tu xba sec^o. vt rect^o p̄structōis ordo depositit efferūt Inuersio siue ps uersio cū p̄ponēda xba postponūt v̄l ēz vt aureū mibi dedit p̄. Oratos res em̄ i varijs trāsiectōib⁹ atq̄ xboz queriōib⁹ magnope sele exercere p̄ueti st̄. Item nota Prepositōes postposito si casuz suū fuāt manē p̄poes vt transtra p̄z remos Si aut̄ casum mutent fiunt aduerbia. vt Gl̄iḡ. Longo post tpe venit

Anastropha
inuersio

In clausa clausam si cōmises alienani

Inde parenthesiſ est princeps. q̄ bella parantur

Hostes militib⁹ vibes premunt z armis

Nic hyphbaton lnt̄a definit spēz dicēs Parethesis v̄l dyalesis ē si inē Parethesis v̄l dyalesis
duas orōes infponis sc̄iā cā decor^o z ornat^o Gl̄ir. i. Eneidos. hic tibi fa tebor em̄(q̄) hec te cura emordet Lōgi^o z voluens fatoz arcana mones bo Bellū ingens lgeret italia Idē Gl̄ir ille sil'manib⁹ tentat dividere nodos (Perfusus sanie vittas utroq; veneno) Clamores sil'horēdos ad s̄ dera tollit Quare dī donat^o Parethesis ē infposta fmoni o:ō vel dīner se snie Gl̄ir. i p̄o Eneidos Eneas neq; em̄ patrius p̄sistere mentē passus amor) rapidū ad naues p̄mittit acutatē Et dī a n̄is infpositio nā xp̄oī ex para z en q̄ duo dicūt inter z thesis positio. qre est spēs trāgressionis Et dī ab alij̄s trāsiectio. z fit cū dcōes q̄ in p̄structōe sibi p̄xie iūgerent p̄ alia z infpositōez dcōnū a se inuicē dimorēt vt cū adiectū separāt a substantio xbu ab aduerbio Prepositio a suo casuali Coniūctio a coniūctō Suppositū ab apposito dictio regens a dictione recta.

Lūq̄ designatur aliud q̄ clausula signat

Allegoria datur. septem species dabis illi

De sunt antiphrafis. charientismos z enigma

Atq̄ paremia sarcasmos z ironia

Antismos tandem predictis sit sociata.

Iam duodecimā p̄sechē spēm tropi q̄ Allegoria dī vñ ē Allegoria qñ aliud sc̄at xbis aliud sensu Gl̄ir. in Palemonē Claudite iā riuos pueri sat prata bibere hoc ē definite iā plura canere q̄ sat supq; audiuim^o Et in fine sc̄di Georgicorū Sz nos imensum spacijs p̄fecim^o equor Et iam

Allegoria
alieniloquium

De Speciebus

cepit equum fumaria soluere colla hoc est tractata fuerat explicitum? ita
huius est carmine finire. Itē de passione Christi At mea cū p̄mo replens carba
sa vento Leta destituā et mediū ferā alt⁹ in eis Et hec figura ppulchra
et frequēs est poet⁹ Lū em videant nudas narrare aut historias aut fa
bulas. s̄nias penit⁹ p̄graues et diuinis exhaustas occulti⁹ scribūt Ita
et allegorias poetar⁹ nō considerates poesis magis ē tedium et voluptati. qd
em p̄ immortalē dēū aliud finxit Uir. in Eneidib⁹ qd Eneū tendere in Italiam.
hoc est vīz laude dignū tendere ad summū bonū qd ē positū i p̄cepta
etē rex diuinaz. Lui iplacabilis inimica ē Juno. i. mīstra regni secularis
est inimica tēdenti ad vitā p̄ceptivā. qre Eneā voluit pellere ab italia
ad Cartbaginē. i. a vita p̄ceptivā ad actiū S̄z vir sapiēs nō declinat
a p̄posito Itaqz Juno suscitauit p̄ Eolū tēpestatē. i. p̄ rōem inferiorē S̄z
neptun⁹. i. rō superior nō corrūpīt a Junone s̄z sedat tēpestatem. qre si alle
gorias fabulaꝝ poeticaꝝ mīme sapientis lege diligentē libros chaniā dulen
sis christophori et haud creditas iuuenies s̄nias philosophicas et theologi
cas a poet⁹ occulte fictas. Item Allegoria scđm vocabuli fr̄aturā dīas
lieni loqu⁹ Elegantes p̄ inuersionē interprant⁹ ut aliud sensu
ostendat. Et hui⁹ septē st̄ sp̄s Ironia Antiphrasis Enigma Charien
tismos Paremia Sarcasmos et Astismos de qb̄ carptim cū Alexan
dro videbimus put sufficit nr̄is tironib⁹ grammaticē litterature.

alienib⁹ quoqz

Antiphrasis sermo signans contraria dictis

Sp̄s Allegorie Sic lucum dices quia raro luce nūtescit

Antiphrasis Tria sp̄s Allegorie ē Antiphrasis. et ē figura qn̄ fno p̄ triū est ītel
ligend⁹ vt luc⁹ qz caret luce manes qz imites Eumenides qz furie p̄ce
qz minime p̄cant. hac figura et⁹ athlātes gnanos appellam⁹ Ethiopes
argenteos. nā p̄ponit ab anti qd ē p̄tra et pharsis locutio qsl̄ tria locutio
qre dī donat⁹ Antiphrasis est vni⁹ p̄bi ironi⁹ vt bellū hī mīme. i. pulcrū
Et charientismos cū profers dur⁹ relatu

Charientismos Bratus huic hamon nomen tracisse videtur.

Charientismos Secda sp̄s Allegorie est charientismos. et ē figura hīs fieri qn̄ dura
dictu mitius ferūt. vt cū infrogam⁹ Hūqd p̄det eos rex. rīndet pax vni
uersis q̄ intelligit eos nō p̄cedos. qre dī donat⁹ Charientismos ē tropus
q̄ dura dictu gratius p̄ferūt vt cū nobis infrogātib⁹. nā q̄s nos q̄sicerit
rīndet bona fortuna. Et ex mī intelligit nemīne nos q̄slisse Et dī a nostris
gratificatio. nam a charion. i. gratio sum deriuatur.

Obscurus sermo quasi mirandus sit enigma

Enigma Datrem progenies occidit matris in alio

Velata questio. Quam mater genuit generauit filia matrem

Velata questio. Tercia sp̄s Allegorie est Enigma. et ē figura q̄ p̄ occultā silitudinē
rep̄ obscurā int̄ se s̄niam gerit vt mat me genuit. eadē mor⁹ gignit ex me
Significat em aquā in glaciē p̄crescere et in eādē rursus effluere Itē Ju
nenalis in satyra. Stēmata qd faciūt. veniet de plebe togata. Quid iura
nodos et legū enigmata soluat. Quare de Quītilian⁹ li. iii. de institutiōe
oratoria Enigma allegoria ē obscura. qz dī latine velata questio.

Si preponantur proverbia publica dices

Charientismos
vibantia.

Enigma
velata questio.

Tropi. sermones

Esse pareniam lupus est sermone sub isto.

Quarta spēs Allegorie est Paremia. et est puerbiū p rebi tpsm et pso ^{Napoimia} Paremia nis Girs. In meri lupi merim videre pores. Itē Joānes mulget hys puerbiū tros vel tygres. i. tps plurum inutiliter Silt petr' lauat laterē Brat lites tūs et silia Quare de donat^r Paremia ē accommodatū rebi tpsm q̄ puer biū Rebus aduersus stimulum ne calcitres Temporibus ut lupus est infabula. latet anguis in herba.

Sarcasmos solet hostilis deriso dici

Auxiliante modo dicendi significata

Quinta spēs Allegorie ē Sarcasmos Et est locus cū amaritudine scdm Sarcasmos Seruiū Lui Hiat Antisimos vt pīrus apud Vir. iij. Eneidos Referes ironie. geng est hec et nūci ibis pelide genitori illi mea tristia fata degenerēq̄ neoptole mū narrare memēto. Item Alios saluos fecit seipm nō p̄t saluū facere. Si rex israhel ē descēdat nūc de cruce et credi ei. silt o Joānes oēs q̄ gladio peristi e vita deceperūt Vir. Insere nūc melibee piros pone ordīne vites Quare de donatus Sarcasmos ē plena odio hostilisq̄ deriso ut En agros et quā bello troiane petisti hesperiā metire iacens.

Per voces dictis contraria dant Ironiam

Sexta spēs Allegorie ē Ironia. et ē figura qñ aliqd p̄ h̄iū et illusioēs effert Horati. op̄rat ephippia bōs piger op̄rat arare coballus Un teste donato Tūc q̄ sit Ironia cū aliud ſ̄ba et aliud p̄tinet sensus Vir. iiiij. Eneidos Egregiā ho laudē. et spolia apla refert Tūc puerq̄ tu mag nū et memorabile no. et dr in rhetorice p̄mutatio Et est orō aliam h̄is ſniam q̄ ſ̄ba p̄ſerre vident ut q̄ feruīd̄ ē ioānes in scolis. quā casta ē n̄ra filia h̄iū ei vez. et dr ab erō. i. dico v̄l cauillor q̄i cauilla sive illusio Urbane ludens verbis non concitus ira

Antisimos facies. hircos mulgere laboras

Septia et vtria spēs Allegorie ē Antisimos. et est figura q̄ aliqd similitudine rustica expolit et ad urbanitatem quādā traducit Vir. i. Palēmōe Qui baiulū nō odit amet tua carmia meui Atq̄ idē iūgat vulpes et mul geat hircos h̄ est q̄ amat baiulū malū poetā. meuiū porē illo amet. hi em̄ duo Virgilio et Hora inimici fuerūt huic Horati. mala soluta nauis ex alite ferēs olentē. meuiū mulgeat hircos h̄ est faciat q̄ p̄ materia ſt̄ Est et homēzusis quando rem significabis

Ex alia cui rem possis conferre priorem

Que sit nota minus p̄ eam que notior erat

Tres species icon paradigmata pabola subsunt

Nic xij. et vtriam Tropi spēm describit dices Homēzusis vel poti^r homēsis trop^r ē cū ex ſilitude alic^r cogniti i ſilitudinē deuenim^r icogniti Et dr in rhetorice ſilitudo. et est cū ad res aliquas v̄l exornādas vel ex plicādas aut pbandas alijs a rebi nōnulla ſumif ſilitudo ut ſicut luna a ſole lumē capit. ita insipiens a ſapiente illustratōem p̄cipit intellect^r. q̄ vniuersas mudi machinas p̄ſiderat. Itē h̄ figure tres s̄t spēs ut Icon Parabola et Paradigma de q̄bi in ſequentibus videbunus

epocheia

Ironia

illusio. i lo
notas.

Antisimos

omōicōs. i ſilitudo

Homēsis v̄l homēsis
Lzeusis.

e. n.

H 2

De Speciebus

Icon et Icasmos
con*l'casmos*
coiectura

imago. siluado.

Alii simili gestere qui comparat efficit iconē

Hec solet ex vīsu quandoq; pabola dici

Tertia spēs homesis est Icon et Icasmos vī catayrosis. et est figura teste Licerōe ad herēniū cū forme ad formā cū silitudine fit collatio. aut laudis aut vituperatiōis cā vt ibat in plū corpetauri validissimi Imperii leonis acerrimi. silis iste q̄tidie p̄ forz rāq; iubar⁹ draco serpit dentibus adancis. q̄ figura sepius vītū poete s̄z cauendū ne silitudo ultra sextum ducat x̄sum. vt Baptista mātuan⁹ in mōstro auaritie. vt plecta bonis detracto grādia tergo Uiscera p̄spiciens oculis vel nare sagaci Uultur edax. auido coruus ve famelicus ore Lōuolat ad resoluta graui quinia tabe Sic ad opes aurūq; cito sitis ista volatu. fer̄ z̄c. Quare d̄t donat⁹ Icon est p̄sona ⁊ inf̄ se vt eoz q̄ p̄sonis accidit xp̄atio. vt os humerosq; deo silis. et d̄r ab ekon .i. imago vel silitudo rei. et d̄r in rhetorica Simili tudo de quo in precedenti p̄te patuit.

Sed dici poterit de iure pabola si quis

Inter dissimiles res p̄pat vt puta semicū

Est euangeliū quod nutriuit bona terra

Quod petra suscepit quod spine detinuerunt.

Tercia spēs homesis ē Parabola. et est figura q̄n res dissimiles xp̄am⁹

Et fit octo modis Aut xp̄atio fit p̄ habit⁹ Eligr⁹. Quali in europe ripis

Aut p̄ iuga cynthi exerceat diana choros Aut p̄ magnitudinē Virgili⁹

Leu duo nubigine cū p̄tice mōr⁹ Aut p̄ colorē vt Indū sanguinoyeluti

violauerit ostro Si q̄s ebū Aut p̄ vocē. vt q̄lis mugit⁹ fugit cū sauci⁹

arā Laur⁹ et incertā excussit cornice securim Aut p̄ energiā. vt in segetē

veluti cū flāma furentib⁹ austri⁹ incidit Aut p̄ altitudinē. vt q̄lis acree

liq̄ntia fluīna circū Siue padi ripis Aut p̄ effectū vt sic funere p̄mo At

tonite patuere dom⁹ cū corpora nōdū Lōclauia iaceat. Aut p̄ silitudinem

et p̄itātē vt nō sic aggerib⁹ rupt⁹ cū spumeus amnis Exit Et d̄r a para

qd̄ ē iuxta et bola. i. snia q̄si iuxta sniam q̄si rez dissilium xp̄atio. vñ ait

Quintilian⁹ pabola (quā Licerōe collatiōem vocat) longi⁹ res q̄patēt re

petere solz. vt tā fortis pit apōhipeonē scipio. q̄s v̄tq; apōyticam Lato.

Hic paradigmā facit qui primū p̄pat et post

Assignat simile. domini sunt semina verbunt

Spine diuitie. mens arida petra vocatur

Tertia spēs et vltia homesis est Paradigma. et est enarratio dicti vī

facti alicui⁹ Et fit q̄n p̄ silitudinē xp̄atio declarat. vt in euangelio Respi

cite volatilia celi q̄ neḡ serūt neḡ metūt neḡ p̄gregat in horrea Sz p̄z

vester celest⁹ pascit ea Et fit mult⁹ modis Aut a pari Elir. p̄ Eneidos

Ac veluti magno in pplo cū sepe coorta est Sedicio. seutq; ais ignobile

vulgus Tāq; faces et saxa volat furor arma misstrat Tu pietate grauez

ac merit⁹ si forte vīz que Lōsperere silent arrectisq; aurib⁹ astat Ille re

git dict⁹ aiost et pectora mulcet Sic cūct⁹ pelage cecidit fragor z̄c. Aut

a maiore ad min⁹ Idē Qualis exp̄ssum vent⁹ p̄ nubila fulmē Aut a mi

nore ad mai⁹ vt idē Si potuit manes arcessere p̄iugis orphe⁹. Lōbracia

parabola. et copara.

Parabola

paradeisma
Paradigma
exempli

Phrasis. sententie

fret⁹ cithara fidibusq⁹ canoris Ergo multo mag⁹ ego pietate Aut ab
hortate ut Idē Antenor potuit medi⁹ elapsus achiui⁹ Illiricos penes
trare sinus atq⁹ intima tutus Regna lubernor⁹ t fontem supare timane
Aut a deterrente. vt idē At nō sic phragi⁹ penetrat lacedemonia pastor
ledeāq⁹ helenā troianas vexit ad arces Et dī in rhetorici⁹ pmutatio sic⁹
Ironia H̄z differēt hec em̄ fit p̄ h̄zū Illa s̄o p̄ sile vt hecest casta velut
agnes Ille est traditor vt Judas

Lterius vox vila tenens vini prepositure

Et supra pro de fit prothesiosparalange

PDescript⁹ figur⁹ scđm seriē donati in suo barbarismo Jā pseqeur al⁹
as figurā q̄ tñ pñt reduci ad pdcās vt patet Et cū his describet sp̄s **Prothesiosparalang**
phrasis q̄ p̄ st̄ q̄ draginta due q̄ patebūt suo ordine. Dicit itaq⁹ pmo q̄
Prothesiosparalage est qñ vna ppō ponif p̄ alia cā metri. Utr. p̄ eneidos
Multa sup pamo rogatās sup hectore mltā. i. de pamo de hectore Idē
in bucolic⁹. Hic tñ hac mecū poteris reqescere nocte Fronde sup viridi
i. sub fronde viridi Scriptura Accepit eū in vlnas suas. i. inter Bndis
ita tu in mulierib⁹. i. int mulieres Petrus pugnat in hostes. i. h̄ hostes.
Et silium ex⁹ infinita repies. Item dī a phrasis qđ est appo v̄l ppō t pa
ralange mutatio q̄ si vni⁹ in aliā ppositōis mutatior ē sp̄s metaplasmi
Euni plus significas dicens minus hec tibi fier

Liptota. fit sub ea firmando negatio bina

Nic describit aliā figurā q̄ dī **Liptota** v̄l liptote. t ē figura cū minas
dī t plus intelligit. Utr. in Bucolic⁹ Qd̄ pdest qđ me ip̄e aīo nō spernis
Amynta h̄ libētissime amas Idē Georgito. i. Nec vlla interea ē iara
te grā tre h̄ multa grā Idē li. ij. Nec nihil displiceat matul' in signis t
albo. i. valde placeat. t fit cōif qñ due negatōes faciūt sniam affirmati
uā Philelfus nō possuz tuā sniam nō pbare. i. possum pbare Itē mune
ra nec sperno h̄ libēt accipio. t dī a nr̄is defectia a s̄bo lepo. i. deficitio ei
deriuat. q̄re i rhetorici⁹ diminutio nūcupat Et ē cū supbie vitāde cā lau
dē nr̄am v̄l nr̄o p̄ paululū diminuim⁹. in oīb⁹ tñ nos mimos denegam⁹
vt ego nō sum paupimus. nō sum imperitissimus hoc est ego sum ditissi
mus t peritissimus Et est virtus phrasis

Liptota
defectio.

Aenīto

Describendo locum topographiam faciemus

Nic ponit figurā q̄ dī **Topographia** v̄l topothesia. t ē loci descriptio
nā topos loc⁹ ē t graphos scriptura v̄l thesis positio Utr. ij. Eneidos
Creta iouis magni medio iacet insula ponto Idē in pmo Luc⁹ ē vrbe
sunt media letissimus ymbra. Item nota a poet⁹ t historic⁹ descriptio
loci rei se t nō fice fieri s̄uevit l̄z nōnūq⁹ abutant⁹ vt Utr. i. Eneidos
Portū in secessu longo apud aphricā descriptsit q̄ teste Seruio nō illic s̄
apud hispaniā Carthaginem habetur. vt est in secessu longus locus in
sula portum Efficit obiectu laterum t c.

Topographia Topotes
loci descriptio t positio

Chronographia soler certum describere tenipus

Chronographia est r̄pis descriptio Quidi⁹. nāq⁹ sub aurora iā dors
mitate lucerna Tp̄ q̄ cerui somnia t̄a solent Utr. ij. Eneidos. Tēpus
erat quo pma q̄es mortalib⁹ egris Incipit Et est p̄tus phrasis Et dī a

O. ij.

Chronographia
r̄pis descriptio.

De Speciebus

chronos. i. tempus et graphos scriptura quasi tuis descriptio hoc est in quo
chronica. i. talitas siue mora ponatur ut dicit Hieronimus in Osee qui
etiam utitur vocabulo in chronis hoc est intemperantia.

Si dicatur agens patiens res vel viceversa

Siue modo simili tibi fit conuersio facta

Fiet hypallagiū. pflauit phistula buccas

Hypallagiū vel hypalage dicit figura cum proba per aduersum intelliguntur.
Virg. ut date classib[us] equor. i. classes e[st]ri. Itē et sceleratā intorsit hastā
hoc est ipse sceleratus. Idē li. x. Stygiū per flumina fratres per stygia. Idē in bucolis
eis Aduersa tuetibus hirsutis hoc est oculis in hirsutis hoc est oculorum angulos
retortis ut dicit Servius. et dicit a nris submutatio. nam ponit ab hypo quod
est sub et allage hoc est mutatio. Et est species Scematis.

Personamque nouam formans dat prosopopeiam

Prosopopeia est figura quoniam in aiatum ad aiatum loquitur. Quidam in initio
libri sine titulo ut quoniam nasonis fueram qui libelli vel aiatum ad ini-
aiatum. ut Horatius in epodo. Quid apli o matre o fra ardeo. Quidam lis
brui alloquitur ut thomam vadat et quod ei faciendum sit admonet in hac epula p[ro]ae-
ne nec in video sine me liber ibis in ymbra. Hec mihi quod domino non licet ire tuo
Glades in cultu et cetera. Aut quoniam in aiatum loquitur ad in aiatum. Quidius. h[ab]et metas-
morphoseos Terra et maria loquuntur et flumina. Et apud Ennius arbores
gaudent et saltant et audiunt quod auritas quercus induxit. et dicit a nris persona
factiva. nam ponit proponit quod est persona et p[ro]prio. i. facio. Et est species scematis
ut patuit. quod est in rhetoris dicitur formatio. et est cum humana actio rei in aia-
te attribuit sine irrationabili ut cum paries dicitur vel loqui vel intelligere lo-
quentem vel audire ut si isti pueri hebreorum laude non diceret dominus ut quis lapi-
des loquerentur. Item o si lapides loqui scirent si paries intelligeret quod iniurie
mibi inferas haud tacerent.

Absenti sermo directus apostropha fiet

Sic loquor absenti scripto dum mittto salutem

Apstropha vel apostrophe figura locutoris est cum ad aliquem per secundum personam
fit querit. ut te non alloquor aphyricane cuius mortui non splendor ac
decorum est civitati. Qui clarissimi nepotes sui sanguine abluerunt inimico-
rum crudelitate. Sit itaque quoniam factus de aliquo in forma persona et postea dirigitur
ad eundem in secunda persona ut ostendit Cicerus in dignitatibus Virgil. Nec te tua
pluria panthu labantem pietas nec apollinis insula texit. Et dicit latine con-
uersio et est sententia phrasis.

Est adiectuum substantiu[m] resolutum

Aut econverso. sic endiadim tibi formo

Armatumque virum designo per arma virumque

Armatumque viro decet arma virumque notare

Ondiadis est quoniam duo diversa nota in una convenientia distinguuntur. hoc est
quoniam duo nota substantia diversa ponuntur per adiectum et substantiu[m]. aut per una-
m nota Virg. i. Eneidos Arma virumque cano. i. virum armatum. Idem in eodem
Dolensque et montes insuper altos. hoc est mole motuum. Idem li. iii. In parte
et perducere hoc est in parte prede. Idem. q[ui] Georgicoque Paterisque libamque et auro h[ab]et

hypallage
subalternatio.

prosopopeia
psone factua.

Apostropha
aversio

ondiadis
duorum substantiarum una
convenientia.

Phrasis.

est pateris anreis. Sit itaq; hec figura sūm Serviū ut una res in duas dividat cā metri interposita pūctoe vel qn substantiū in adiectiuū soluitur ut p formam & populū nigros efferre maritos p p formosum populum. Et est species scematis.

Exta materiam describens vana vagatur

Elutor & hanc plures Echafū dixerunt figurant

Echafū est figura qn fit excursus apposito. & tandem fit reddit ad ppo sitū. ut apud Virgiliū. i. Georgicoꝝ describēs tēpestatē p̄cauēdam a ru sticꝝ facit excursum p varias rōes future pluuiie & tēpestatꝝ. tandem reddit ad propositū. qre hec figura est utilis in rebꝝ plongādis si fit redditus ad ppositū. Sin pō nō. nihil valet hec figura Itaq; pdicatores sepiꝝ trāssū giūt a themate. tandem tñ rediūt ad thema. Et dicit a nostris excursus. Nam pponitur ab ecbalisma. i. gressus Quare dī in rhetoriciis digressio. Et est virtus phrasis

Emphasis efficitur si fixum proprietatem

Designans ponis. ubi decet mobile ponit

Sic loquor epresse dicens datus est scelus ipsuni

Emphasis figura ē quū maiꝝ dī. sub q̄ etiā minꝝ intelligere volumꝝ. Vir. georgicoꝝ pmo Lū iā sacre defecissent silue & victū dodona negas ret. hoc est nō solū alie s̄ etiā sacre. nā teste Servio hāz sterilitas aliarū denotat infecūditatē. Itē si iā pncipes & reges latrocinanf̄ q̄s vñq; tutꝝ erit Baptista Sobrietas fons est. ebrietasq; meꝝ hoc est nulla maior sobrietas q̄ ex fonte & nulla maior ebrietas q̄ ex merovino Silt Dauꝝ ipm scelꝝ ē hoc ēnemo. ita astutꝝ vt dauꝝ seruꝝ pāphili. lege Teretiū in andria. & dī hec figura in rhetorici scatio. Et ē ḡ hec figura qn substantiū p adiectio poīf. vt o scelꝝ o scelesto o amor o amasia. & ē spēs scematiꝝ cū pauciora dicimꝝ & plura scamꝝ vt isti nihil p̄clusum ē. i. cognoscit oia Joānes rex amatio hoc est amat oia Joānes totus p̄sulatꝝ est. hoc est regit totum consulatum Decanus capitulū est.

Et epauxesis exponens dicta priora

Epauxesis ē pā & p̄cincta expositio eoꝝ q̄ posita st̄s occulte & sub celo re Quidiꝝ legerat huiꝝ amor noꝝ titulūq; libelli. vel ē snīaz icrementū ab imo ad supiora p̄surges ut Pōpeiū & hortari & orare & iā liberiꝝ accū sare & noꝝ vt magna infamia fugiat nō desistimꝝ. Et est spēs p̄stasis.

Lū retices quod turpe sonat dices euphoniam

Circuit hec. & reliquie dant religioꝝ

Euphonia dī a p̄sciano bona sonoritas in deōe p̄siderata A qntilāo bona sonoritas. No dī vocalitas ut meliꝝ dicimus circuit q̄s circuiuit. reliquie & nō relleq; religioꝝ nō religio nisi cā metri p̄ epēthesim vt patuit de spēbꝝ metaplas mi. Item Ah vah proaba & vaha. Et figura pulcta ē. elegūt em poete & oratores vocabula q̄ maiore ornatū & psonatiā inducūt p̄ceptū em ē vt in p̄ferēdis & p̄ponēdis p̄bis adhibeat cautio vt eq̄lit p̄positio sit p̄polita vt singulꝝ singla iūgamꝝ ne elegātie p̄tes q̄ st̄s latitas & explaꝝ amittatꝝ Dicitur esse lepos sermo directus in unum Utens plurali, velut hic nostis bene p̄sul,

e mī.

H. 4

De speciebus

Lepos

urbanitas lop̄di.

Antithesis
oppositio.

Antitheton
gr̄ia posita.

Antipophora
gr̄ia responsio.

Anticlasis
gr̄ia suja.

Antimetabola
gr̄ia mutatio.

Aposiop̄sis
inf silentiu.

Lepos ē figura qñ vna res plalit alloquit cā urbanitas. Int̄ptat ei urbanitas loquēdi vt nost̄ oīa psul Nos hermān⁹ dei gr̄a eīs māda⁹. Et hec figura apud priscos n̄ros rara fuit. v̄lus em̄ erat nō pluralit sed singularit psonā quācūq; criā alloqui. scripsit em̄ Cicero in ep̄lis Si vas les bñ ē ego qdē valeo. Et inf̄ modernos Philelfus ad Karolū fr̄acorū regē. Lū tuas ego res bellicas diu mecum rex karole multūq; cogitauit. Cō Dō numero numerum pro casu ponere casum.

Sic facit antithesis. inter se dissona iungens.

Scipiūs audiui tempus pro tempore ponit.

Ludere ludebant ad ludendūq; vocabant.

An prophetis mutantur tempora sacris.

Antithesis p̄pe capta ē qñ casus ponit p̄casu. vt vrbē quā statuo ē v̄ia. Sz large capta qñ accidēs ponit p̄ accidēte vt n̄uer⁹ p̄ n̄ero Vir. Pars in frustra secant. Tempus p̄ tpe. Et ē sp̄es metaplasmi vt patuit.

Aerba per antitheton respondent vltimā primis.

Sunt daniel noe iob castus rectorq; maritus.

Antitheton ē figura cū gr̄ia p̄ponit z s̄nie pulcritudinē reddūt. Ut apud Quidū p̄mo meta. Frigida pugnabat calidis humētia sicc̄ mollia cū duris. sine pondere h̄ntia pond⁹. Baptista Diuitias aim cor pus necat ificit aufert. Sili mō d̄r i textu Daniel cast⁹. noe rector nauis Job marit⁹. z d̄r a n̄ris gr̄ia posita. Et est sp̄es phrasis.

Respodens ad ea tibi que sunt obijcienda.

Das antipophorū. cū nil tamen obijciatur.

Antipophora ē tacite obiectiōi r̄nsio. Quidi⁹. Qia nāc̄ tuo senior te q̄re ramissō Rettulerat nato nestor at ille mibi. Itē licet mibi nihil re scribas pedē tñ huc reuertere curam. Et d̄r ab anti qđ est gr̄ia z pophos ros responsio. Et est species scematis.

Sensus oppositos notat anticlassis eodem.

Aerbo. non obsto sed toto posse resisto.

Anticlassis ē figura s̄nie gr̄ia in orōe p̄tinua positiovt nō amo s̄z redamo nō obsto s̄z tot⁹ virib⁹ resisto. nō ioānē video s̄z eū toto conamie psequor⁹ z d̄r ab ati z clas̄is s̄nia q̄si s̄nic s̄nia gr̄aria. Et est figura generalis.

Eun verbis vertit anti metabola sensum.

Non ut edas viuas. sed edas vt viuere possis.

Antimetabola ē in orōe p̄tinua fmonis cū s̄nia p̄mutatio nō ieunes vt san⁹ fias. s̄z vt deo fuias. nō l̄ris opā dabis vt vanā gl̄az p̄seq̄r⁹. s̄z ve apicē fuit⁹ inuenias q̄ celos scādes. z d̄r ab anti qđ est gr̄ia z metabolism⁹ mutatio q̄si gr̄ia s̄nia p̄mutatio sermonis. Et est figura generalis.

Incipinus fari quicquid quandoq; sed illud.

Altro desinimus. intercipimusq; tacendo.

Ault aposioposis dici defectio talis.

Aposioposis ē figura qñ fit int̄ceptū silentiū s̄nie. vt neptun⁹ ad vētos apud Vir. i. Eneidos Quos ego s̄z motos p̄stat p̄ponere fluctus. Nam subtiluit puniam vel quid sile. Silv Terētius. Ego ne illam. que illum

Phrasis. sententie

q̄ me q̄ nō. hoc est Ego ne illā digner aduentū meo q̄ illū p̄posuit mihi. q̄ me sp̄reuit q̄ me non suscepit heri Et dī a nostris interceptū sc̄lentiū ab apo p̄positione et quod est sileo

Euphonismos erit pro verbo ponere verbū

Eultat domini laudem mea lingua supernū

Euphonismos dī trāsla vni p̄bi p̄ alio Utr. Formosus pastor cor p̄z dō ardebat alexi delicias dñi hoc ē amabat Itē Rorare celi desup et nu bes pluāt iustū hoc ē pluēdo emitat iustū. et hec figura fit ḡ̄ies neutrae poif p̄ actio et eō. vt patuit ibi in sc̄da p̄ reba sumpta for̄ tc. et dī a Prisciano bōa sonoritas a q̄ntilia bō vocalitas ab h̄ē bōa sonoritas

Lontingens verbi mutat Synepthesis. ecce

Unica facta fuit mulier. que sunt modo plures

Illa sed in nostrū mutatio non venit usum.

Synepthesis ē accidēt; i orōe p̄mutatio ut q̄n nūcr̄ p̄ nūero ponit. ve vn̄bō st̄ plures hoīes Hermōes summi p̄ris est meditatio iusti p̄sona p̄ p̄sona. vt dñi ē salus et sup p̄plm tuū b̄ndictio tua b̄ndic aq̄ dño q̄ sup celos extat. et ē sp̄s metaplasimi q̄ reduciſ ad sylepsim siue apostrophā

Dicitur bine sp̄s hec Synthesis esse

Scilicet hec et ea qua p̄sonā variamus

Nobis p̄ce deus nostros lauet ille reatus.

Nic dī q̄ Synthesis figura fit duob; modis vt patuit p̄us de sp̄eb; me taplasimi. vt q̄n nūerus mutat vt ps in frusta secant. aut q̄n glōna mutatur Et sic dicitur Synepthesis.

Uult oligopomenon ex dictis plura notare

Noto seminone sic plura decet memorare

Erit amor paridēi. nuptā rapit. armat atridēt

Ultio pugnatur. fit machina. troia crematur

Oligopomenon ē figura pulchra q̄n pauc̄ dict̄ plura p̄fendim̄ ve meretrix suadet. puella saltat. rex iubet. sc̄tū decollat. q̄re in rhetorice dī breuitas Et ē color cū multa fcā p̄bis pauculis effertūt vt solū dicat qđ fc̄m̄ est. nō aut̄ quēadmodū gestūt est referat. vt xp̄s nat̄ ē adoratus baptizat̄. tētāt̄. collegit discipulos. docuit. sanauit. passus ē. mortuus resurrexit. apparuit discipul̄. ascēdit. vēturus iudicare viuos et mortuos.

Exponens erit homophosis non nota p̄ equa

Uel magis ignota. dic alchitrop esse cauillam

Que tenet allidadam cū valdagora sociatam

Homophosis ē expositio alic̄ ignotip̄ noī maḡ v̄l'equi ignotū. vt qđ est amator sap̄ic̄ dī ph̄s. qđ v̄ncr̄. r̄ndet xp̄s. qđ bō. antropos Et hāc figura logici noīant petitōem p̄nciph̄. Idē est i exēplo text̄. Pro q̄ notā q̄ i astrologia st̄ qđā tabule ad modū ligni v̄l' lapidis disposite q̄z vna dī allidada alia valdagora q̄ sil'ūcte mediāte cauilla dī alchitrop.

Sepe prius dicta genuinat tibi theologia

Epimoneq̄ notat hec si repetitio fiat

Euphonismos
bona sonoritas

Synepthesis
accidētis p̄muta.

Synthesis
copostio.

Oligopomenon
pauc̄ plā

Homophosis
equi ignoti ex̄po.

De speciebus

Et quod dicetur. sic certius esse probetur

Expectando dauid expectas sic genuinavit

¶ Opimone latie de pseueratia. et figura qñ ad maiorē certitudinē in eadē dōe pseuerat. hoc est qñ eadē dōe q ad pncipiū repetit ad maiores affectū excitandū ut laudās laudabo. Virg. Sic sic iuuat ire sub ymis bras. Eadē figura de pizeusis q est spēs locutionis sive scematis

Si que sunt hominiis assignantur deitati

Antropospatos est sic sepe dei legis iram

¶ Antropospatos est figura cū res hūane deo ascribūt ut dñe ne in furore tuo arguas me nec i ira tua corripias me. penitet me fecisse boīem. Irasci em et penitere hoīs est non aut dei.

Si sint res aliisque concordi federe nere

Id quod inest yni reliquā dices operari

Sic linguam cordi concordem dic meditari

Ac homopathion istam dic esse figuram.

¶ Neomopathion vñ homopachio ē figura qñ prietas yni rei attributatur alteri ut aīal ē risibile qz risibilitas pmo iest hoī Corde et mēte ian nes oīa pfert qz pferre fit līqua nō corde. Et hāc figurā noiat Aristoteles pmo posteriorz de modis pseitat̄ Errorē in assignatiōe yniuersalis.

Nil reor assertum quod non queat esse tenendum

Pluraqz signavi que non debes initari

¶ Nic in fine hui capituli pot discribē sive dñam pdcāp figuraꝝ dt cens iplicite Figure st̄ duplices. qdā em st̄ figure poēt̄ familiares aut tā ornat̄ aut necessitat̄ et cultus et st̄ extreme imitāde ut orō diuersa inde ornatū et leporē sumat. vt st̄ spēs scematz et tropi. Quedā pō vitāde licet apud pbatos frequēter repianit in lōgo ope qz cū in carmē plura st̄ nis tent et si tūc pauce st̄ macule carmē equo aīo patiendū. nihil em in rebus hūanis vndiqz pfectū Et he st̄ spēs Soloecismi et metaplasmi

.A. De spēb Phrasis. sentētis

¶ Item pref figuras iā dictas ab alijs addūt plures dce spēs phrasis. Et st̄. xlij. vt patuit in figura posita in pncipio h̄ capituli. qz pauce de scripte ab Alexā ut Topographia Chronographia Basis Apostros phe et Epauensis. qre ut nr̄i grāmatices tyrones oīm figuraꝝ p̄uetudi nem inueniant eas paucis explanabo.

¶ Etiologia est cū pulchro verbum dictum repetitur ut causa eius reddatur. Virgiliius. Ad celum tendens ardentia lumina frustra lus mina nam teneras arcebant vincula palmas Baptista. Et chaos obscurū claro pponis olympos. olympos sedes ubi st̄ et templa tonantis.

¶ Antipadosis est figura quū media p̄mis et vltimis quenūt ut ve strū hoc iā factū pphēdo nō meū ut pulchru qdē factū verū ut dixi nō meū sed vestrū. Et dī a nr̄is retributio. nā pponit ab anti et apo p̄positionibz qrefcat et posis datio. ¶ Characterismos est quū aliquid p ei accidētia designam̄ ut Juuenal in Satyra Crispini. Et caluo seruinet rhoma Heroni hoc ē Domitiano nā p caluicē et mores siles Acroni. Et

Epimone
pseuerantia

Antropospatos

homopathion

Etiologia
causatias.

Antipadosis
retributio

Characterismos
designatio.

Phrasis.

mitianus spē describit. et dī a nīs designatio in rhetoriciis siue affectio q̄
sepius utunt̄ hollandrini dicētes heus vir scabiosi capitis monstra qua
stur dauentriam. **Antilogia** est p̄bōx p̄tradictio seu refragatio vt
haud vñq̄ tibi phistula cera iuncta fuit. et dī a nīs p̄tradictō ab anti qđ
est p̄tra et logos sermo. **Exoche** est figura quā in rerū descriptiōe
aliquid p̄ excellentiā dicimus. vt Virg. p̄mo georgicor. Que cura boū
q̄s cult⁹ habendo sit pecori r̄c. et dī latie eminētia siue excellētia. q̄r̄ cas
exoche hoc est p̄ excellentiā interptat⁹ Inde exochus hoc est eminens

Canchasmos est risus solutus vt ha ha ha apud comicos a grecis. **Canchasmos**
co p̄bo qđ est diffuse rideo. In cachinn⁹ h̄ ē ris⁹ dissolut⁹.

Apophasis vel apologia est obiectoꝝ responsio vel excusatio. vt mihi **Apologia**
hic cantando vicit⁹ nō redderet ille. quē mea carmib⁹ meruisset phistula relocutio
capriū Vir. in Bucolicis Et int̄p̄ta abnuētiavel respōsio. nā ex
prepositione hoc est re et qđ est locutio quasi responsio p̄ponit⁹.

Catacrisis est alicui⁹ facinoris p̄medatio v̄l medicatio nā p̄ponit⁹ **Catacrisis** abuso
et qđ sic q̄z scriptū iudicū dī. vt Tū pendere penas
Ercropide iussi. **Apotheosis** est alicuius mortalis in deos relatio **Apotheosis** cōsecrat⁹.
vt Candidus insuetū miratus lumē olympi. et dī ab auctō p̄positiōe que
aliquā abindicat et dēsiderio diuinitas quasi a diuinitate procedens

Catalogus est sermo rex ordinē et nūerū ostēdens. vt Tres sum⁹ **Catalogus**
imbellis numero sine virib⁹ vxor Laertesq; senex thelemachusq; puer. **Carethos** cōis mos.

Cacethos est alicui⁹ regionis vel p̄sonae mali moris siue p̄suētū
nīs descriptio. Juuenalis Scribēdi cacethos egroꝝ in corde senescit. ve

Exul ab octaua marius bibit. et p̄ponit⁹ ex qđ est malus et
cū p̄ma breui qđ est cōis mos seu p̄suētū. **Elogiū** est alicuius Elogiū

rei testificatio vel honoris vel vituperatōis grā. Utupatōis quidem vt
Quītilianus nō est iudices qđ putet⁹ ideo mille adiectū ad ex heredita
tēz iuuenis elogiū. qđ de celere p̄staret molestin⁹ iurisconsult⁹ desertore
iqt̄ auditū suū iudicē cū elogiū hoc est cū vitupatiōe mutat Honor⁹. Et
cā Licero In qđ elogiū plurime p̄sentiant gentes. et itēz qđ elogia sepul
croꝝ que qualia sint Guero. in claudij vita ostendit dicens nec p̄tentus
elogiū tumulo eius p̄sib⁹ a se p̄posit⁹ insculpisse. etiā vite memorā prosa
ordē p̄posuit Licero Solonis qđē sapient⁹ elogiū est quo negat velle suā

mortē dolore amicoꝝ et lachrimis vacare. **Energia** est rex gestaz. **Energia** actio. efficaꝝ.
aut q̄si gestaz sub oculis inductio Hieronim⁹ in plogo biblie h̄z. nescio
qd latent⁹ energie vite voc⁹ acī⁹ et dī latie efficacia. nā p̄poīt⁹ ex p̄posit⁹

et qđ est opari et sic inde energumenos hoc ē actiū⁹ Ex⁹ vt
No veluti in somnis oculos ybi lāguida p̄sit Nocte q̄es ne q̄c̄s audios
extēdere p̄sus Elle videmur et in mediis conatib⁹ egrī Succidim⁹ nō
lingua valet nō corpe note Sufficiūt vires nec vox nec p̄ba sequuntur.

Genealogia ē alicui⁹ generatōis descripte series Vir. Hūc fauno
et m̄pha genitū laurēte marita Accipim⁹ fauno p̄c⁹ p̄. Iseq; parētē Te
saturne refert. et p̄poīt⁹ ex YE Nō ḡnatōis et λωτόfmo q̄si ḡnatōis fimo.

Genethliacō l̄genethilos ē natal descriptō. hic genethliac⁹ h̄ ē nata
lic⁹ vt apō p̄gilū i poliōe. **Monomachia** ē duox sugulare certamē
vt de turuot Enca. et p̄poīt⁹ qđ singulū denotat⁹ h̄ ē pugna
duellū

De speciebus

naūmachia
et naual' pugna

Syllogis mūs. i. persatio

enthymema cogita'
evocula

iterat⁹ friso

Naūmachia est belli naualis descriptio ut apud Liviū. et pponit ex vāo qđ est nauis et Max̄ hoc ē bellū siue pugna. **G**igogāthea ē gigantū pugne descriptio ut apud Quidiū. vel dīr gigātomachia a hoc est bellū. **S**yllogismus est orō stās ex p̄pōe assumptōe et p̄clusiōe ut nāq; haud tibi vult' mortal' nec vox hominem sonat o dea certe.

Onthymema est argu'm ab uno assumpto p̄cludēs ut hō ē aial ḡ per trus est aial Quare festin' et ip̄fectus syllogism' dīr ad qđ pficiendū assump̄ti ps definit. q̄ ē petrus ē hō Ideo Juuenal' in Satyra. **C**redo p̄dicitā ait Aut curuū fūmone rotato tōq;at enthymema. **O**economia est rei gubernāde dispensatio ut v̄gili'. **E**u regere ip̄o p̄plos romane memēto. hec tibi erūt artes pacisq; ip̄onere mor̄ sparcere subiect' et debellare supbos. et dīr ab dikoo domus et dispensatio hic occonus dispensator. **P**alillogia est dictor̄ ornata replicatio ut Ara ma viri ferete arma. et p̄pōi' ex palim qđ ē itez et logia fimo q̄si sermonis reduplicatio. **S**tratagenia est ex' militare summo studio imitādū ut apd Liviū de hanibale. q̄z his exēplis seu p̄silis militarib; hoies ad silia faciēda v̄l imitāda dicūf. et p̄pōi' ex Spātar̄ q̄ ē exercit' et duco.

Daradiastole est quū rē dilatam' inf̄ptatōe n̄fa ut qn̄ astutū sapiente vocam'. pdigū liberalē temerariū forte. et silia. **A**pauados ē fūmonis ornata regressio. ut p̄ncipatus bon' ē. nō aut̄ bon' q̄ in tyrānidē mutaf. et pponit ex q̄sil etiā retro indicat et via q̄si retro post viā. hoc est regressionē indicet. **O**rthepeia est emēdata cuz suauitate vocū explanatio. ut mecuq; souebat Romanos rez dños genē reḡz rogarā. et p̄pōi' ab orthō qđ ē rectū et carmē. **D**aradora est electa snia. ut q̄cqd erit supanda oīs fortuna ferēdo est. et p̄pōi' ex p̄pa qđ ē iutta et doga opinione q̄si iuxta opinionē sive snia' siue fidem.

Phisiologia est alic' rei seu loci natural' descriptio ut albi ut obscurō deterget nubila celo. Sepe nothus nec iaz p̄turit ibres p̄petuos. et dīr a physis qđ ē natura locus siue terra q̄si natura loci siue terre

Opiodiū v̄l ep̄oedion ē carmē cadaueri nō sepulco cantatū. ut ex tinctū nymphē crudeli funere daphnym flebat. et ea q̄ sequūf in daphni Et dīr ab epi zōde cātus ybi w̄ in n̄fa diphthongū oe p̄trī. et differt ab epitaphio qđ p̄pletā sepulturā describit ut patebit. **O**pitaphiū est carmē cadaueri sepulco cātatū ut daphnis ego in silvis huicysq; ad sydera notus formosi pecoris costos formosior ip̄o. et pponit ex epi p̄posi riōe q̄ est supra et sepulcrū hoc ē supra tumulū. **O**pitalamij est hymn' i sp̄osalicij decātāt' ut apud Catullū. vñ ait Hieronim' ad paulinū Scāz nuptiaz dulce canit epithalamij. **O**piphonimia ē rei narrate summa acclamatō. ut tāte mol' erat rhomanū pdere gentez Licero p milone Facere em̄probū adolescens piculoseq; ppeti turpiter maluit. et pponit ex epi et qđ est clamor. **O**picherentia ē argu'm rationatiū fm̄ Liceronē. **P**roblema est p̄positio infrogationem detinēs ānerā cū hoc est q̄re ut est apud Aristotelē p̄motopicoz et apud Plutarchū. Et hec sufficiat p figuris grāmatices p meliori intellectu. **F**inita Anno incarnationis Villesimo quingen tesimo primo Nativitat̄ Johannis baptiste.

Incepit Tractatus utrius de
Generibus pedum et Metrorum.

Pedes metrorum sunt xxxviii: quorum quartus per dissilabi
Octo trisyllabi: et sedecim tetrasyllabi: ut in fundamento
scolarum clavis habetur.

Ter De Interpretatione metri

Oftimes quoddam accipi est carmine toto plures versus appre-
hendere et primum liber boemus dicitur habere septem metra
id est carmine distincta hoc modo quoddam metrum dicitur
Monorulos: et unum membra: cum versus sit unus genus ut illud
nubibus attulit.

Duolos est binembre: quod stat ex duobus genibus ut illud
erit: cum me discussa for dicitur distrophos: quod pates
Distrophos et versus replica similis primo et secundo primi metri boemus
Tetraphos dicitur duolos distrophos. Et tertius distrophos est car-
men id quoque per secundum versus replicat silvis primo ut in
hymno. Ut quead laudes resonant fibris et

Fredito modo capiendo metrum diuiditur penes numerum et fundum: quod
quoddam est
heroium quo heros et duorum gesta describuntur et stat ex usibus
hecametrarum.

Elegiarum: quo scribunt querimonia et miseria est stat ex
alterius hecametrarum et pentametrarum
hymnorum: quod tractat de colloquiis pastorum -

Seorgiorum: quod de agricultura tractat

Muiscicorum: quod tractat de coniunctis /

Tragedie: quod tractat de sceleribus regum /

Comici: quod de personis huiusmodi villanisq; tractat

Auricium: tractat de commissione /

Vulnus quartum per uno versus dividatur et definiatur
et quoddam **C**athalectum: cui una silba deesse per appunctionem
pedis ut haec per precipiti mersa est fundo /

Hipathalectum: cum una silba super est ut Oda mercede vultus
colorumque /

Amethalectum cum nulla silaba super est vel nulla deficit

Brachipathalectum cum due silvae deficiunt /

Gambium ex tribus iadibus constans /

Per diuisione metri penes numerum pedum

fines numeri pedum diuiditur metrum: quod quoddam est

Monometrum: ut Oda dat dñe no hz ergo minus. istas

per uno pede et est hipathalectum ut auctor optime

Dimetrum: quod est constans ex duobus pedibus ut hoc. nubibus atris.

It hymnus Sancte Iordanus /

Trimetrum: id est constans ex tribus pedibus ut illud Cum phe-

bis radibus graue /

Tetrametrum: id est constans ex quatuor pedibus ut Oda in glo-

risca luce choristeras /

Pentametrum: id est constans ex quinque pedibus

Hecametrum: id est constans ex sex pedibus ut Elsa laus et horli sit

Ex christe rex deator /

Theptametrum ex septem pedib⁹ q̄stat ut Quid varijs
eras aucta p̄maneas figuris.

Notandum q̄ d̄ metrō sambic⁹ anapestis & trochais d̄o pedis
semper uno pede sp̄tāt⁹,

Duces pede p̄dominante metrū diuidit⁹: q̄ metr⁹ q̄d d̄c
pondarū ubi pondens p̄duat⁹ ut in luctū rudes ut
gruina luges,

Sambic⁹: v. iambi p̄duantur. vt p̄ d̄ eclo des catō om̄y.

Anapestic⁹: v. anapestis p̄duat⁹. vt Ostelliferi conditor.

Trochadic⁹: vt coriambi p̄duat⁹ ut funeris rutili dux box lus.

Dactilic⁹: vt dactil⁹ duantur ut Quia des rūpido sua nō peit
inde rūpido It. Odib⁹ dia nō mea somnia duc possū.

Antipastic⁹: v. antipastis duat⁹ ut fauni semini dei nūmē adest.

Ionic⁹ a mōre: vbi minor ionis duantur ut q̄ est p̄ fugit uola

Ionic⁹ a manor: vbi maior ionis duat⁹: et ex Capitu amō edidit

Metra dactilica p̄ncipalē q̄stat ex dactilo duximus t⁹
spōden⁹. et d̄ sine trochei⁹ Et It. p̄vij.

Idoniu⁹: q̄stat dimetro acathætic⁹

Archilogiu⁹: q̄stat dimetro hypothætic⁹ ut Garula red̄ annis

Fueneriu⁹: q̄stat dimet⁹ cathætic⁹ ut Tibia p̄sonet

Allemani⁹ fidm: q̄stat triquet⁹ cataleptic⁹ ut Tūndre p̄test palum⁹

Alemani⁹ fidm: q̄stat triquet⁹ hypothætic⁹ ut lūrida bībia

Simodiu⁹: q̄stat triquet⁹ acataleptic⁹ ut fiduc pallia Cui regris

Archilogiu⁹ fidm: q̄stat tetramet⁹ cathætic⁹. vt Virgo decess̄ sumu⁹

Alemani⁹ terru⁹: q̄stat tetramet⁹ acata⁹. vt labib⁹ q̄ p̄z adit⁹

Alemani⁹ q̄tu⁹: q̄stat tetramet⁹ hypata⁹. Ut Vita Vigor

(quieta nimis caret ingenio)

Ostrofici⁹: q̄stat penthamet⁹ acathætic⁹. vt Masa rede

(de tua carnia flebis)

Simodiu⁹: q̄stat penthamet⁹ acathætic⁹. vt Parthenopeus eat

(puer archadie decub⁹)

Cordiu⁹: q̄stat penthamet⁹ hypothætic⁹. vt Pulthra puella

(coinas abit sibi palmisib⁹)

Herodiu⁹: q̄stat heptamet⁹ cataler. vt Vulnus bella tib⁹ uno

(renduntur honori)

Bürdiu⁹: & heptamet⁹ nūq̄ q̄tu⁹ pede tūniā p̄s orōis. vt Rūf⁹

(tua silvestris resonat bñ phystola canto)

Ibirch⁹: q̄stat heptamet⁹ cataler. vt Sidera pallida diffūgit⁹

(face p̄ita lūminis)

Alemani⁹ quintu⁹: q̄stat heptamet⁹ hypataler. vt Alaud⁹

(vng paphos ingeditur rosa lūreat ex adit⁹)

Ostrofici⁹ fidm: q̄stat heptamet⁹ cataler vt facies iūnēs

(trahit h̄t tera pangite p̄gma tib⁹)

Ibirch⁹ secundu⁹: q̄stat heptamet⁹ acathætic⁹. vt Carnua docta

(thala canit operantius h̄t ades o puer)

Iambicū triū: 9stat heptamet⁹ hycathaler. ut Versiculos
tibi dactilicos certim puer optis quos facias

Iambicū loris imparib⁹ script spondeū dactiliā anapestū,

Aristophanicū: 9stat monomet⁹ hycatha⁹ ut Deus deom⁹.

Euribidū: 9stat dimet⁹ brachicathalecio. ut hom⁹ q̄ omia

Anacreonī: 9stat dimet⁹ acathaler. ut Cultor dei mendto,

Archiloricū: 9stat dimet⁹ acatha. ut De⁹ creas vīn⁹,

Alchairū: 9stat dimet⁹ hycatha. ut Amat venena patricide

Alemanicū: 9stat tinet⁹ brachicathalecio ut Spuri⁹ deo⁹ vōgīs

Sponatī: 9stat tinet⁹ acatha. ut Doct⁹ talia vatis⁹ thoros

Archiloricū 2nd: 9stat tinet⁹ acata⁹. ut Sorōtonat⁹ hom⁹ solū m⁹

Sponatī 2nd: 9stat tinet⁹ acatha⁹ vīn⁹ penultim⁹ fitba e loqua

ut dher ad supba vertit vices dextera

Anacreonī scindū: 9stat trimet⁹ hycathaler. ut Amor

puelle pect⁹ imp̄be fatigat⁹

Aristophanicū scindū: 9stat tetramet⁹ brachicathalec.

ut Marce⁹ lūcēne sol spīnq̄ nō tī voras

Aristophanicū 3rd & 4th: 9stat tetra. cathaler. ut Porta

petam⁹ aūra lapat vela solue mala

Anacreonī triū: 9stat tetra. acatha. ut Post iambicos

vers⁹ sequunt⁹ iam trocheū modi triū,

Trochairū loris dparib⁹ script trocheū tribrachū dactiliū. sed parib⁹ spondeū anapestū Et h̄. xiiij. quā

Pancretī: 9stat monomet⁹ hycatha⁹ ut Am⁹ optām⁹

Impallī: 9stat dimet⁹ brachicathaler ut bacch⁹ iudge tigrē⁹,

Euripidū: 9stat dimet⁹ cathaler. ut Vult⁹ altīg volat t̄e dr̄bē vna⁹

Alemanicū: 9stat dimet⁹ acatha. ut fistula cap⁹ būbūl⁹ nobilis⁹

rus Et Cr̄s fidelis inf⁹ omnes⁹

Dactilidū: 9stat dimet⁹ hycra. et florib⁹ corona cepit⁹

Saphirū: 9stat tinet⁹ brachicathalec. ut Reg⁹ pater iūpīd⁹ deoz⁹

Archiloricū: 9stat tinet⁹ cathaler. ut Nop⁹ amors ⁊ quiete q̄ scia

Sodatī: 9stat trimet⁹ acata. ut Arria sita nimib⁹ strat⁹ velati

Saphirū scindū: 9stat h̄ trim⁹ hycatha. ut Splēder aūrū

fulg⁹ forma h̄ placet

Sodatī scdm⁹: 9stat tetramet⁹ brachicathaler. ut Thraciū

nephās renārat cāticas tr̄udo

Archiloricū 2nd: 9stat tetramet⁹ cathalecio ut sole t̄is ob gra

Sponatī: constat tetra. catha. ut Pelle consiḡ terga poti vela
tende p̄gām⁹

Anacreonii constat tetramet^o acathaler. ut Dante id
tu vati parte facto furori

Anapesticu^o loco anapesti recipit dactilu^o vel pondeu^o. et
d fine iambu^o

Ereniu^o: qstat monomet^o acatha. ut Dus deq est.

Pindaricu^o: qstat mono. hypratha. ut dum male fort.

Aristophanicu^o: qstat dimet^o brachicatha. ut Ven optad caliope.

Parthenicu^o: qstat dimet^o cathaler. ut felic nimis poretas.

Pindaricu^o sedm: qstat dim. acata. ut Co stellifer roditor orbis.

Alemanicu^o: qstat dim. hysca. ut Illi Eunilius mae melliflua

Archiloricu^o: dimet^o acatha. et antiba. ut Dea som. fluit aiva.
nistro vaga canticulo plueret.

Pindaricu^o secund: qstat dimet^o cathaler. ut Medu rapido mad
tibus adit flumis.

Alemanicu^o tert: qstat dimet^o catha. ut Dante pyrudes mibi
carmis dactilosq.

Sterforicu^o: qstat trimet^o acatha. et lati d talas tu ego deo re
ueris specie.

Timoniud: qstat trimet^o hysca. ut Tuba debib ge gre
sonat cipere quare miles.

Alemanicu^o quart: qstat tetra. brachicatha. ut Petru iuu
nis generose petas bona et percunt midue.

Aristophanicu^o sedm: qstat tetra. catha. ut Date vina in
date ferta. iuuat date ipsa ferre tieo.

Coriabru^o pudipal^o: qstat hori abo: script tu d fine bacchus
vel antibrachus et sic gna eis

Aristophanicu^o: qstat monomet^o et brachicatha. ut ppure

Anacreonii: qstat dimet^o et brachicatha. ut Virgi. Matrua

Saphricu^o: qstat trimet^o et brachi. ut Dulci aliquem creauit
sone pyrudes versifico faciote.

Alemanicu^o: qstat tetramet^o et brachicatha. ut Arni potes
mars genito et cetera venia pcamur.

Antipasticu^o pudipal^o: qstat antipasto et script pondeu^o cu
iambu vel epytritu quod id ut pudipio.

Daniru^o: qstat trimet^o brachicatha. et et op*m* fauni scundi

Anacreonii: qstat tinst^o catha. ut Luras mitifrat dona licet

Alchand: qstat tetramet^o cathaler. ut Infadu tenet sidea
carmen magnorium.

Metru Ioniū a maiore suo iōnico 9stat et raro aliud per
dem adiūtit.
Frimocatrid: dīmet' cathaler. ut Rosa veneris sperme,
Anacronis: 9stat trime. cathaler. ut frige vgo frige mūg vendit.
Saphorū: 9stat trime. acatha. ut Sonat alta tētē frig tūndū.
Erichū: 9stat tetramet' catha. ut Cole vgo speriosū gnosū dūm.
Alemanis: 9stat tetra. acatha. ut Timū dīs derz ates timū aūg
Metru Ioniū a maiore suo Iōnico 9stat script ep̄ptitū
trīd. dyambū vel di strochē.
Iponatrid: 9stat trimet' catha. ut Palma capē victorē coronadū
Praxiliū 9stat tīmet' brachyatha. ut fōtis iūmē sūmē corona
Ostellisi conditō orbus.
Sodatrid: 9stat tetra. brachythalectio. ut Scalpis canē
temp⁹ fugit intente labori.

De generib⁹ metrōid ex dissib⁹
pedib⁹ constantiū,

Dhisiū: 9stat trib⁹ dactilis et pyrrichio. ex Boerij Dū
serere ingenuū vol⁹ agrū
Offergratid: 9stat spondeo. dactilo. spondeo. ut Pont⁹ 9sat
harenas.
Glōroniū: 9stat spondeo. chorābo. pyrrichio ut lū phebi
radijs graue.
Asslepiadiū: 9stat spondeo. duob⁹ chorābis pyrrichio. ut
Inceptor rūtili dūp̄ bōe lūminis
Alkairid: ex spondeo. trib⁹ chorābis pyrrichio ut Audap
garides pribuit sub paridis manū.
Elegiād: pentamet⁹ hexame. spondeo. moloso. spondeo. dactilo.
spondeo: ut Meret diffusis frons elegiāta comis.
Cūloiriū: ex pmo pede dissillabo: et dactilis trib⁹: ut Sapho
9positū malefacta poemata.
Mīnchū: claudit met⁹ heroiū pyrrichio ut morte ḡtem
mit laudas vulne gene.
Taūriū: 9stat glōronio et feretrario ut hellepōtarū tūo mūmū
9tegat hortos.
Affallantiū: 9stat spondeo. dactilo. t̄b⁹ t̄cheis: ut Vita q̄ farciū
Saphorū: 9stat ex trocheo. spondeo. dactilo. duob⁹ trocheis:
ut Este 9fessor dūm sacrati.
Archiliū: 9stat ex trib⁹ anapestis: trib⁹ t̄cheis: et sita sup̄flua
ut peneabt ab arce tyraū vultib⁹ crūente

Fuichonologū ex penthimemori dūplī Dactilicā
 Iambica ut Larvē bella mage veld sonat /
 Iambilegū ex penthimemori Iabica pā. rā Dactilicā ut
 fortes legabat cōmina letifias /

Brate metrorū

Affinit̄ tractatūl̄ de generib⁹
 pedū atq; metrorū feliciter /

Versus Hexameter seq̄ habet sedes sūe regiones /					ota
pā sedes	2a sedes	3a sedes	4ta	7ta	
Dactylus l b b	Dactylg l b b	Dactylg l b b	Dactylg l b b	Dactylg l b b	Spodeg l
Spondeus. l l.	Spondeg. l l.	Spondeg. l l.	Spondeg. l l.	Spondeg. l l.	Spondeg rāffus Trocheg

ie pā alioq; t 3a sed
videtur alioq; Iamb⁹
sed nō est: q; pā do
tob alioq; bene in 2a
sede breue sillabaz
pōdū pā penthimem
merim p̄stat /

Penthametri

Gaphic⁹ versus q̄nq; h̄z sedes.

Trocheus l b solo	Spondeg. l l.	Dactylg l b b solo	Trocheg. l b	Spodeg. l l. Trocheg. l b.
----------------------	---------------	-----------------------	--------------	-------------------------------

Vers⁹ Astlepiadis ex eorū ḡstat regionib⁹ Coryabū

Inventor vultili.	Spondeg l l. solo	Coriamb⁹ l b b l solo	Coryab⁹ l b b l solo	Pyrrhik⁹. b b. Iamb⁹. b l.
-------------------	----------------------	--------------------------	-------------------------	-------------------------------

Tetramet⁹

Nhererat⁹ tres h̄z sedes.

Adonic⁹ h̄z duas sedes.

Dimeter

Spondeg. l l. solo	Dactylg l b b. solo	Spondeg. l l. Trocheg. l b.	l b b	Spodeg. l l. Trocheg. l b.
-----------------------	------------------------	--------------------------------	-------	-------------------------------

Phaleonū met⁹ v. h̄z sedes sūe regiones

Spodeg. l l.	Dactylg l b b.	Trocheg	Trocheg	Trocheg l b Spondeg l b
--------------	----------------	---------	---------	----------------------------

Trimet⁹

Gliconū

Spondeg	Dactylg	Dactylg
---------	---------	---------

Phalisc⁹ Tetramet⁹

Dactylg l b b.	Dactylg l b b.	Dactylg l b b.
----------------	----------------	----------------

Spōdīm
Trochē

H10

69

xt

